ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 121 (4371) П'ЯТНИЦЯ, 27 ЧЕРВНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ЗАВТРА — ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ

Шановні співвітчизники!

Щиро вітаю вас із Днем Конституції України.

Наша держава створила Основний Закон, який би об'єднував суспільство, працював на розквіт його економіки, давав можливість розвиватися людським талантам, гарантував кожному громадянину достойне життя.

Останнім часом в Україні все більше точиться розмов про зміну Основного Закону. Конституційна реформа почала використовуватись політиками як зброя у політичній боротьбі. Але Конституція — це документ нації, а не політиків.

В Україні немає потреби створювати нову Конституцію, мова може йти лише про доопрацювання Основного Закону. Сьогодні всім нам треба навчитися поважати та виконувати чинну Конституцію!

Нехай нині і в усі роки утвердження і дотримання Конституції буде серцем демократії в нашій державі.

Голова Верховної Ради України Арсеній ЯЦЕНЮК.

На сторожі прав і свобод громадян

28 червня 1996 року Верховна Рада України ухвалила нову Конституцію, яка визначає нашу країну суверенною і незалежною, соціальною і правовою державою.

Наша Конституція ще молода, їй усього 12 років. І хоча політики та науковці ведуть чимало суперечок щодо якості Основного Закону, готують нову редакцію Конституції, ми, громадяни, маємо ставитися до неї з повагою, адже саме вона стоїть на сторожі основних прав і свобод кожного з нас.

І саме в цьому її цінність.

Недаремно текст Конституції є на столі не тільки політиків і юристів, а й багатьох громадян. У різному поліграфічному оформленні. Але в країні є два унікальних видання Основного Закону, які існують в одному примірнику.

У січні 2005 року Президент України Віктор Ющенко присягав на вірність країні на раритетному виданні Конституції. Унікальність його в тому, що оздоблене воно натуральною шкірою, прикрашене золотом, рубінами та емаллю. Вага книги — близько десяти кілограмів, а разом із футляром, також оздобленим коштовностями, — 19 кілограмів. Коштує видання 340 тисяч гривень. Зберігається воно в стінах Верховної Ради, у 400-кілограмовому сейфі, який не боїться вогню. До сесійної зали раритетну Конституцію вносять за двох обставин: під час присяги народних депутатів та глави держави.

До друку видання готувалося з нагоди десятої річниці Конституції. Хоча видали його значно раніше — у 2001 році. Дизайн розробляли лауреати Шевченківської премії, заслужений художник Євген Матвєєв та заслужений діяч мистецтв Михайло Шевченко. Координував роботу народний депутат Степан Гавриш, який на той час був заступником Голови Верховної Ради. За появу раритетного видання, між іншим, маємо дякувати і Леонідові Черновецькому, адже воно здійснювалося за фінансової підтримки концерну «Правекс», почесним президентом якого він є.

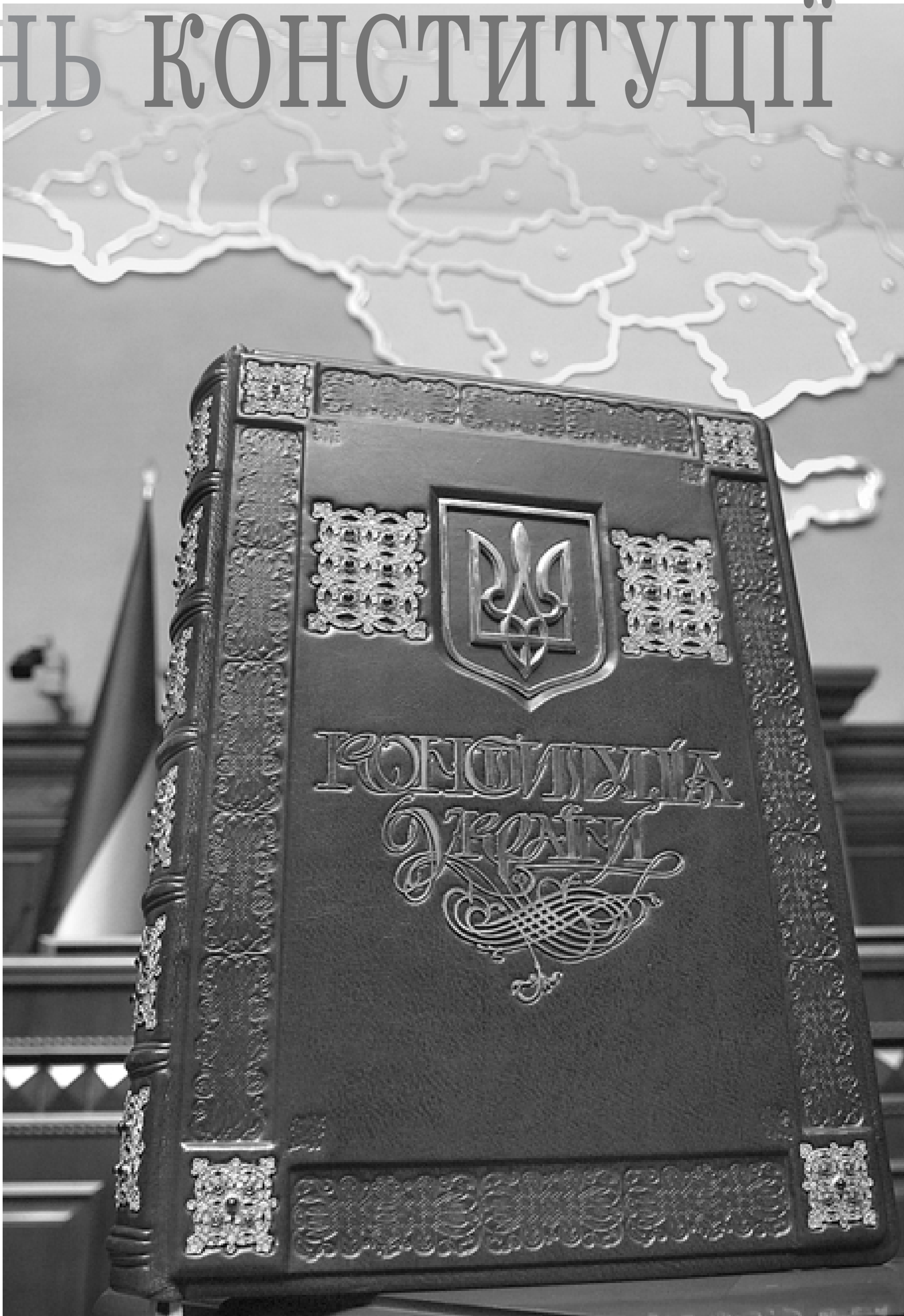

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інвестиціям кордон не перешкода

Турецька Республіка пропонує безвізовий режим. Таку пропозицію вчора під час двосторонньої зустрічі з Головою Верховної Ради Арсенієм Яценюком висловив Голова Великих Національних Зборів Турецької Республіки Кьоксал Топтан. За його словами, зміни у візовому режимі між двома країнами передусім збільшать обсяг інвестицій до України, а також кількість турецьких туристів, які бажають відвідати українську державу.

СТОР. 2

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПОДІЇ

Уряду видано газові директиви

Президент Віктор Ющенко затвердив директиви для Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко на переговори про газ із Росією. Дано вказівку чітко закріпити на міжурядовому рівні показники обсягів поставок російського газу, які потрібні Україні в 2009 році. Також у ході переговорів має бути зафіксований обсяг російського газу, який Україна зобов'язана прокачати через свою територію європейським споживачам. Ющенко зазначив, що за результатами переговорів сторони мають прийти до спільного розуміння того, що в серпні або щонайдовше до 15 вересня на рівні міждержавних документів і контрактів між компаніями потрібно закріпити цінові умови для України за газ на 2009 рік. Також Президент наголосив, що повинні бути продовжені переговори з виведення формули ціни на газ. «Щоб це була ціна не політична, а економічна», — цитують Президента «Українські новини». Нагадаємо, Тимошенко планує зустрітися з Путіним у суботу 28 червня.

Знайти роботу, не виходячи з дому,

відтепер можуть українці.

Таку можливість надає інтернет-портал Державної служби зайнятості «Труд». Кожний громадянин нашої країни має право на працю, на соціальний захист від безробіття. Це записано в головному державному законі. Тому не випадково напередодні Дня Конституції в Києві презентували цей сучасний спосіб пошуку роботи й працівників.

Сьогодні більш як 8 мільйонів співгромадян мають доступ до всесвітнього павутиння. За словами директора державного центру зайнятості Володимира Галицького, нововведення гарантує вільний доступ роботодавців і бажаючих знайти роботу до достовірної та найповнішої бази даних вакансій і резюме. Її щодня оновлюють і вона налічує понад 200 тисяч пропозицій. До речі, незабаром на «трудовому» сайті можна буде розміщати фото, і навіть відеорезюме. У такий спосіб не тільки заявити про себе, а й показати. А це почасти замінить особисту співбесіду наймача із претендентом на вакансію.

СТОР. 4

КОРОТКО

❒ Відтепер, після відкриття у Хмельницькому окружного адміністративного суду, мешканці регіону зможуть вирішувати чимало судових справ не у Львові чи столиці, як було раніше, а в своєму обласному центрі, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

❒ У Павлоградській міській лікарні відкрили дитяче відділення, на реконструкцію якого ДПЕК та ВАТ «Павлоградвугілля» виділили 580 тис. грн., а 110-річча районної лікарні Пирятина відзначили капітальним ремонтом.

❒ У Харківській області презентовано спільний проект ЄС і Програми розвитку ООН в Україні «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду».

❒ Юні таланти зі всього Закарпаття зібралися в спеціалізованому дитячому таборі відпочинку.

(За повідомленнями Укрінформу.)

Інвестиціям кордон не перешкода

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Кьоксал Топтан підкреслив, що лише за останній рік обсяг інвестицій з Туреччини в Україну досягнув одного мільярда доларів. У разі скасування віз цей показник може збільшитися в декілька разів. «Це питання має вирішуватися на урядовому рівні. Ми готові до підписання щодо скасування віз. Але якщо цього ми не зможемо зробити, то хоча б варто домовитися про спрощення візового режиму для турецьких громадян», — підкреслив Голова Великих Національних Зборів Турецької Республіки.

У свою чергу Голова Верховної Ради зауважив, що розгляд візового питання був неможливим до останнього часу за відсутності ратифікації угоди між Україною та Туреччиною про реадмісію. «Після ратифікації угоди про реадмісію переговорний процес інтенсифікується. Минулого місяця українська сторона передала турецькій владі проект угоди про спрощений візовий режим. У свою чергу Міністерство закордонних справ України очікує другого раунду переговорів з цього питання. Я сподіваюся, що протягом півроку, після відповідного переговорного процесу, ми зможемо отримати угоду про спрощений візовий режим», — додав Арсеній Яценюк.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У рамках офіційного візиту в Україну Голови Великих Національних Зборів Республіки Туреччина Кьоксала Топтана пані Саіме Топтан (ліворуч) та пані Терезія Яценюк ознайомилися з Українським медичним центром реабілітації дітей з органічними ураженнями нервової системи МОЗ України.

Це перший візит керівника турецького парламенту до України за останні 15 років. Тож Арсеній Яценюк сподівається, що нинішня зустріч є не лише відновленням, а й посиленням діалогу між державами.

Голова Верховної Ради подякував турецькому колезі за нещодавню ратифікацію міждержавних угод в оборонній та освітній галузі, про реадмісію та про розвиток україно-турецького залізничного сполучення.

«Скажу відверто — я був приємно вражений такими діями турецького парламенту, відчувається якісний підхід до формування будь-яких двосторонніх відносин», — зазначив Арсеній Яценюк. За його словами, дуже важливо для зовнішнього світу, що Україна та Туреччина показують постійний діалог у спільному прагненні до євроінтеграції.

Коментуючи економічну співпрацю між двома державами, Арсеній Яценюк звернув увагу на те, «що після того, як Україна стала членом СОТ, цілком логічним є створення зони вільної торгівлі між Україною та Туреччиною. Адже турецька держава — другий торговельний партнер України за обсягами експортування товарів».

У свою чергу Кьоксал Топтан зауважив, що взаємний обсяг торгівлі становить 6 мільярдів доларів. І висловив сподівання, що після його візиту цю цифру можна буде значно збільшити. Сторони також відмітили позитивну співпрацю обох країн в рамках Організації Чорноморського економічного співробітництва (ОЧЕС). На думку керівників парламентів, ОЧЕС має стати ще одним інструментом реалізації як двосторонньої, так і багатосторонньої зовнішньої та внутрішньої політики України та Туреччини.

Голова Великих Національних Зборів Республіки Туреччина Кьоксал Топтан запросив Голову Верховної Ради України Арсенія Яценюка відвідати з офіційним візитом його країну.

***

У середу Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк зустрівся з Президентом Латвійської Республіки Валдісом Затлерсом.

Характеризуючи стан двосторонніх відносин між Україною та Латвійською Республікою, глава парламенту відзначив, що вони перебувають на досить високому рівні. На думку Арсенія Яценюка, документи, підписані президентами обох країн, стануть наступним позитивним етапом у подальшому розвитку двосторонніх відносин.

У свою чергу Президент Латвійської Республіки Валдіс Затлерс назвав Україну стратегічним та пріоритетним партнером для своєї держави. І наголосив, що двосторонні відносини розвиваються в досить позитивному напрямі. «Я дуже радий бачити сьогодні Україну демократичною державою з ринковою економікою. Ми дуже близькі з вашою країною в політичних принципах. Як ваші друзі, ми готові підтримувати Україну в її євроінтеграційних та євроатлантичних прагненнях», — зазначив Валдіс Затлерс.

Голова Верховної Ради подякував Президенту Латвійської Республіки за слова підтримки і висловив своє бачення розвитку стосунків України та Європейського Союзу. «У відносинах з Європейським Союзом для України нині дуже важливо рухатися в напрямку економічної співпраці та політичної інтеграції. І ми сподіваємося на ваше розуміння наших прагнень», — сказав Арсеній Яценюк.

***

Сьогодні Голова Верховної Ради А. Яценюк зустрінеться із заступником Голови Національної Асамблеї В'єтнаму Уонг Чу Лиу. Сторони обговорять широке коло питань. Зокрема, поглиблення співпраці на міжпарламентському рівні та в різних галузях економіки.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

У НОМЕР

Діоксин випадковим не був

Після відомих заяв Давида Жванія про «діоксинове самонавіювання» Віктора Ющенка на етапі його кандидатства у Президенти до медичної суперечки приєдналися ті, хто має відповіднішу для виставлення діагнозів кваліфікацію. І вітчизняні, і західні медики, які спостерігали за пацієнтом впродовж перебігу хвороби, категорично стверджують про доведений ними «науковий факт отруєння». Свій голос до такого висновку приєднав і французький професор Жан-Ілер Сора, який лікує Президента України останні три роки.

У популярній газеті «Le Monde» професор-дерматолог з міжнародним реноме стверджує, що кілька європейських лабораторій на запит української прокуратури представили результати обстежень, які свідчать про наявність в організмі Віктора Ющенка дози діоксину, що в десять тисяч разів перевищувала допустиму норму. «Це чистий діоксин, який легко знайти в багатьох лабораторіях, і це виключає будь-яку можливість випадкового отруєння», — запевняє пан Сора.

Справді, якщо згадати, що під час виборчих перегонів Віктор Андрійович відвідував не світові лабораторії, а в компанії колись близьких соратників вечеряв на дачах своїх тоді ще співвітчизників, можна повірити тезі професора про неможливість випадкового отруєння такою кількістю діоксину.

Фахівець з дерматології вважає, що Ющенко став жертвою умисної спроби знищення і «пройшов через такі моменти, які вимагали вражаючої витримки». Професор не приховує: він дуже боявся за життя свого пацієнта, але той «продемонстрував неймовірну міцність», що навіть претендує на медичне відкриття. Президент уже переніс 25 п'ятигодинних операцій для знешкодження діоксину, і ефект «руйнівної сили на весь організм» тепер, на щастя, йому не загрожує. Інше питання — ефект руйнівної отруйної політики, але це не компетенція дерматології...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Щоб формувати здоровий спосіб життя

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму розглянув законопроекти «Про фізичну культуру і спорт», підготовлені Міністерством у справах сім'ї, молоді та спорту і народним депутатом Віктором Коржем.

«Ми маємо запропонувати суспільству не просто удосконалений закон, а спортивну конституцію, кожна норма якої працюватиме на користь наших громадян, сприятиме формуванню здорового способу життя, а також розвитку олімпійського та паралімпійського руху», — зазначив, представляючи депутатський проект закону, голова комітету Павло Костенко.

У законопроекті значну увагу приділено фізкультурно-оздоровчій діяльності серед сільського населення, за місцем проживання і роботи, у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, рятувальних службах, установах попереднього ув'язнення, а також серед осіб з особливими потребами.

Члени комітету підкреслили, що також визначено організаційно-правові умови для ефективного розвитку дитячого, дитячо-юнацького, резервного спорту та спорту вищих досягнень. Водночас урегульовано питання щодо формування національної збірної команди та правовий статус спортсменів-професіоналів.

Вони зауважили й те, що положеннями законопроекту для вирішення спорів між суб'єктами сфери фізичної культури і спорту передбачається створити спортивний третейський суд України.

У свою чергу, учасники слухання висловили необхідність передбачити в державному бюджеті на 2009 та наступні роки кошти в сумі 35 мільйонів гривень щорічно на призначення пенсії за вислугу років за наявності стажу роботи на посаді тренера не менш ніж 25 років, встановлення надбавок за спортивні й почесні звання, а також на виплату надбавок за вислугу років щомісячно у відсотках до посадового окладу залежно від стажу роботи.

Члени комітету запропонували виплачувати щорічні грошові винагороди в розмірі до одного посадового окладу на оздоровлення і за сумлінну працю та щомісячну доплату в розмірі 25 відсотків до посадового окладу за роботу в сільській місцевості. Крім того, встановити середні тарифні розряди тренерам спортивно-навчальних закладів вищої майстерності, центрів олімпійської підготовки на рівні подвійної середньої заробітної плати працівників промисловості. А також для тренерів спеціалізованих навчальних закладів спортивного профілю, дитячо-юнацьких спортивно-навчальних закладів на рівні не нижчому від середніх тарифних розрядів працівників промисловості.

Представляючи урядовий законопроект, міністр України у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко запропонував, зокрема, учасникам засідання ще раз уважно проаналізувати норми як першого, так і другого законопроекту, що стосуються відносин держави, її законодавчих та виконавчих органів, національних спортивних організацій до хартій, статутів, регламентів міжнародних спортивних організацій, передусім Міжнародного Олімпійського комітету і міжнародних спортивних федерацій.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У Комітеті з питань правосуддя відбулася зустріч заступника голови комітету Валерія Бондика із заступником Голови Національної Асамблеї В'єтнаму Уонг Чу Лиу.

Промовці висловилися також за необхідність удосконалення статей законопроекту про державне фінансування фізичної культури і спорту та залучення позабюджетних коштів на розвиток цієї галузі.

На думку членів комітету, необхідно посилити норми положень, які передбачають соціальний захист спортсменів високих категорій та підготовку тренерського складу стосовно роботи з дітьми.

Доповідачі наголошували, що держава повинна заохочувати юридичних і фізичних осіб, які надають благодійну допомогу цій галузі. Зокрема, встановити в податковому законодавстві відсоток від доходів, що не оподатковуватиметься за умови спрямування цих коштів на благодійні цілі сфери фізичної культури і спорту.

За підсумками обговорення вирішено створити робочу групу, об'єднати ці законопроекти в один, доопрацювати з урахуванням висловлених зауважень і пропозицій та подати на розгляд парламенту.

Сергій МЕЛЬНИК.

Тортури принижують гідність не тільки людей, а й країни

В Україні продовжують застосовувати тортури і принижувати людську гідність. На цьому під час прес-конференції наголосила Уповноважений Верховної Ради з прав людини Ніна Карпачова. За її словами, незважаючи на те, що комітет ООН проти тортур визнає зменшення кількості таких актів проти громадян країни, проте до Омбудсмана щорічно продовжує надходити близько 1300 звернень переважно від українців, які хочуть захистити свої честь та гідність або своїх родичів.

Основну причину продовження використання тортур з боку, зокрема, правоохоронних органів Ніна Карпачова вбачає у свідомості самих правоохоронців, що пов'язано і з вихованням з моменту народження, і з підбором кадрів. Водночас ускладнює ситуацію і відсутність доступу адвокатів з моменту затримання особи, а також неповідомлення родичів про затримання.

У свою чергу радник з прав людини ООН в Україні Анал Скурбаті зазначив, що на підставі п'ятої періодичної доповіді, поданої країною до ООН, було зроблено і позитивні, і негативні висновки. До позитивних він зарахував запровадження нового Кримінального кодексу та приєднання України до факультативного протоколу конвенції ООН проти тортур. До негативних — те, що визначення «тортури» у статті 127 Кримінального кодексу не зовсім відповідає аналогічному визначенню у статті 1 конвенції ООН; отримання свідчень під тиском; утримання ув'язнених не відповідає стандартам, а в армії продовжує існувати поняття «дідівщина».

Сергій МЕЛЬНИК.

Фахівець з дерматології вважає, що Ющенко став жертвою умисної спроби знищення

Михайло СИРОТА: «Суспільно-правовий договір — компроміс — не може бути досконалим»

«Конституційну ніч» із 27 на 28 червня 1996 року, коли у Верховній Раді приймали Основний Закон держави, її учасники пам'ятають як сьогодні. Депутати, долаючи сон, голосували за кожну статтю. Тоді парламент також роздирали на частини ідеологічні суперечності, але компроміс таки було знайдено. Тодішній голова тимчасової комісії Верховної Ради з підготовки Конституції Михайло Сирота, котрий доповідав проект закону, стояв на трибуні 12 годин підряд, а зранку після переможних 315 «за» депутати, вийшовши із сесійної зали на вулицю, стали підкидати його на руках. Наш кореспондент попросив народного депутата **Михайла СИРОТУ** (фракція Блоку Литвина) поділитися спогадами про конституційний процес, який, зрештою, триває і донині.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

28 червня 1996 р. Народні депутати Михайло Сирота (зліва), Ярослав Кендзьор та Олександр Лавринович радіють: є Конституція України-держави!

— Чому так складно тривав процес ухвалення Конституції України і викликав багато суперечностей у парламенті й між гілками влади?

— Україна тоді була останньою з пострадянських держав, яка ще не мала Конституції. Багато противників української державності говорили, що українці не є нацією і не здатні до власного державотворення, і саме тому не приймається Основний Закон. Тобто його прийняття було відповіддю на запитання, чи є український народ нацією, чи можемо бути творцями власної держави. І в 1996 році ми дали позитивну відповідь. Хоча Україна мала надзвичайно серйозний тиск з боку основних зовнішніх геополітичних центрів, кожен із яких намагався отримати свої преференції у майбутній Конституції. До честі тодішніх народних депутатів, вони не були настільки контрольованими, як нині, і розуміли свою відповідальність не перед політичними лідерами, а перед народом, виборцями.

— Але був тиск з боку Президента, погрози референдумом... Як узгоджували найскладніші норми Основного Закону? Що спричинило найбільше суперечок? Як вдалося порозумітися?

— Коли 11 березня до парламенту було передано проект Конституції, спочатку створили тимчасову робочу групу, потім — тимчасову спеціальну комісію з опрацювання Конституції, яку я очолював. У своїй роботі ми активно співпрацювали з Президентом, узгоджували з ним просування всіх норм. Але сталося так, що декілька ключових положень, які були дуже важливі для Президента і стосувалися посилення президентської вертикалі влади, ми не врахували. 25 червня Леонід Кучма запросив членів парламентської тимчасової конституційної комісії до себе на зустріч, де ми повідомили, що не будемо враховувати його декілька поправок, на яких він наполягав. А Президент сказав: «Що ж, тоді я буду проводити референдум, але не по тому, що ми з вами вже узгодили, а по нульовому варіанту». Тобто стосовно того проекту, який було подано до Верховної Ради 11 березня робочою групою Конституційної комісії на чолі з Володимиром Буткевичем.

27 червня я прийшов до парламенту о дев'ятій годині. Ми розуміли: або сьогодні завершимо процедуру прийняття Конституції, або буде референдум, який розколе суспільство на кілька частин і може призвести до соціального напруження. Це було справді дуже серйозним стимулом для компромісу з ключових питань, коли, здавалося, його вже не можна знайти, — єдина державна мова, Автономна Республіка Крим, державна символіка. Але порозуміння знайшли, і за Конституцію голосували і праві, і ліві, і Народний рух, і комуністи. І до честі Президента Леоніда Кучми, у нього вистачило людської і політичної мудрості та мужності прийти до парламенту.

— 27 червня о дев'ятій вечора було оголошено указ Президента про проведення референдуму з прийняття нової Конституції. Коли відбувся той переломний момент, коли стало зрозуміло, що Конституцію буде прийнято, а референдум не відбудеться?

— Десь о другій ночі ми побачили, що на табло фіксується не більш як 302—303 голоси народних депутатів. Тобто прийняття Конституції — на межі зриву. Тоді ухвалили звернення до тих народних депутатів, які були членами Кабінету Міністрів, і яких не було в сесійній залі: якщо вони впродовж години не повернуться до парламенту, Верховна Рада прийме рішення про звільнення їх із посад міністрів. За годину всі депутати-міністри зайшли до зали, і на табло вже стало 320—340 депутатів, тобто Рубікон було перейдено. Але я остаточно збагнув, що Конституцію буде прийнято, о сьомій годині дві хвилини — коли було проголосовано «в пакеті» статтю 20 (про державні символи України — прапор, герб, гімн. — **Ред.**) і про Автономну Республіку Крим. На табло було понад 300 голосів — і всі зрозуміли, що найважче питання пройшли і Конституцію буде прийнято.

— Які політичні сили виступали проти прийняття Конституції загалом?

— Частина комуністів, які мали свій проект Основного Закону, не голосувала за підготовлений проект.

— Чи можна було тоді, у 1996 році, ухвалити досконалішу Конституцію, щоб потім не виникали розмови і намагання її переробити?

— Конституція 1996 року досить досконала, і це визнав увесь світ. Проблема її не в тому, що вона не досконала. Якщо її виконувати, вона реально захищала б інтереси суспільства. Але тоді розпочиналися процеси перерозподілу державної власності на користь декількох фінансово-політичних груп. І їм була не потрібна чітка і зрозуміла Конституція. Тож із першого дня розпочалося її шельмування та невиконання. У ній було посилання на 50 конституційних законів. Минуло 12 років, а таких законів ухвалено менше 20. Коли прийняли Конституцію, чинне законодавство майже на 50 відсотків не відповідало їй, і треба було приводити закони у відповідність. Цю роботу не завершено і донині. Потім з'являлися нові закони і кодекси, які суперечили і Конституції, і один одному. У такий спосіб створювався правовий хаос. Отже, суспільство не могло впливати на процеси перерозподілу державної власності, відбувся елементарний «дерибан». А у 2004 році Конституції було завдано системного удару, майже не усвідомленого тими, хто цей удар завдавав. Я теж прихильник парламентської форми. Але ті зміни, які було внесено у 2004 році, мало що мають спільного із парламентською формою державного устрою, вони лише розбалансували систему противаг і стримань, і правовий хаос переріс у «правовий Чорнобиль». Я ще у 2005 році попереджав у відкритому листі до Президента і Прем'єра, що за такої зміненої Конституції неможливо буде ефективно організувати роботу Верховної Ради і Кабінету Міністрів, і ми будемо приречені на системну конституційну і парламентську кризу. Що й маємо сьогодні.

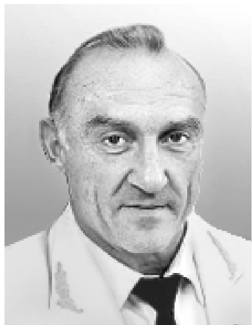
— Тобто ви вважаєте, що Конституцію 1996 року не треба було змінювати — і не було б нинішньої ситуації у Верховній Раді?

— Змінювати Конституцію можна, всі країни змінюють свої конституції. Бо життя триває, а Конституція — це не просто юридичний документ, а суспільно-правовий договір, компроміс між основними суспільними групами, у тому числі й політичними. І вона не може бути досконалою, бо це компроміс.

Інтерв'ю взяла Юліана ШЕВЧУК.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Всі були єдині: не можна жити за нормативними документами неіснуючої держави

Юрій КРУК (БЮТ):

— У 1996-му депутати сиділи в сесійній залі не за фракціями, а за областями, незалежно від партійної приналежності. Я представляв Одещину, промисловий регіон, і був безпартійним. Але питання стояло не про промисловість чи транспорт, чим я весь час займаюсь у парламенті ось уже 14 років. У Конституції важливо було не упустити основні соціальні проблеми. Насамперед, закріпити безплатне медичне обслуговування. Ще одне — обов'язкова десятилітня середня освіта, хоча пропонували зробити обов'язковою восьмилітню чи навіть початкову. Якщо чесно, то впевненості у прийнятті Конституції у мене не було, бо лунали абсолютно різні думки. Але всі були єдині в тому, що її треба приймати, бо живемо за нормативними документами неіснуючої держави.

Я сидів у сесійній залі парламенту всю ніч до дев'ятої ранку і навіть не міг вийти до буфету випити чаю чи кави, бо кожен голос був вирішальним — то 299, то 301. Коли постало питання про російську мову, треба було відобразити й інтереси національних меншин. Представники багатонаціональних регіонів добилися, щоб у 10-й статті було відображено й російську мову. Адже на Одещині вона є мовою спілкування великої частини населення. І зрештою було записано, що в Україні гарантується вільний розвиток, використання і захист російської, інших мов національних меншин.

Загалом Конституцію треба було прийняти будь-якою ціною. Зараз можна її переглядати, щось додавати, але є основа, і непогана.

Зміни 2004 року створили більше проблем для держави

Олександр ЛАВРИНОВИЧ (Партія регіонів):

— Довкола ухвалення Основного Закону 1996 року створено міф — начебто за одну ніч зліплено щось неякісне, бо депутатів перелякали, що їх розпустять. Однак конституційний процес було започатковано 1991 року, кілька редакцій виносилися на всенародне обговорення. Заключний етап стартував 1995 року, після других виборів Президента України. У парламенті було створено спеціальну конституційну комісію, до якої ввійшли представники всіх без винятку фракцій.

Найбільші проблеми тоді, як і сьогодні, лежали у площині організації державної влади і забезпечення самоврядування в країні та її адміністративно-територіального устрою. Комісія працювала в режимі обговорення кожної статті, кожного речення, зустрічей з Президентом. За Конституцію почали голосувати ще в травні. А 27—28 червня приймали те, що не було проголосовано.

Не можу також погодитися з твердженням, начебто тоді існував конфлікт між гілками влади. Його не могло бути визначально, бо Президент — це не гілка влади, а владна інституція, і в той момент він мав найбільше можливостей впливати на політичні процеси. Парламент не був політично структурованим, у ньому було лише декілька фракцій і груп депутатів, які не мали чіткої політичної орієнтації. На одному етапі ми навіть погодили запровадження в Україні суто президентської республіки, і на рівні парламентської комісії була стопроцентна згода. Однак Президент не погодився, адже це і дуже великі можливості, але й дуже велика відповідальність. Я був одним з ініціаторів цієї позиції і формулював її особисто: щоб людина, яка отримала всенародну підтримку на підставі проголошених намірів, отримала право формувати уряд і відповідати за наслідки всієї роботи. Сьогодні я цю норму не відстоюю, бо в Україні вже є партії загальнонаціонального масштабу, які повинні отримувати підтримку громадян.

Конституція 1996 року є високоякісним документом, але вона повинна вдосконалюватися. До всіх конституцій у світі вносяться зміни, Основний Закон має віддзеркалювати ситуацію і створювати умови для розвитку суспільства. Щодо змін, які було внесено 2004 року, то вони, з моєї точки зору, були некомплексними і створили більше проблем для держави, ніж позитивних кроків. При переході до парламентсько-президентської моделі повинна бути чітко забезпечена інституційна відповідальність. Існування різних центрів виконавчої влади є руйнівним.

Коли йдеться про національний інтерес, можна приймати колосальні рішення

Лілія ГРИГОРОВИЧ («Наша Україна—Народна самооборона»):

— Народження Конституції — дуже вдалий приклад до наших нинішніх парламентських подій: коли йдеться про національний інтерес, коли тріщечки підтискає у плечі втрата своїх повноважень, можна приймати колосальні рішення. У тому складі парламенту була найбільша фракція комуністів, і, здавалося, проголосувати Конституцію було дуже складно. Але знайшлося понад 300 чоловік, які дали голоси за той Основний Закон, який закріпив і мову, і прапор, і герб, і суверенітет, і унітарність, і багато інших важливих речей.

Загрози, які дамокловим мечем нависли над парламентом, були чудовим стимулом для депутатів. Український народ чекав Конституцію. І ми знали, що на референдумі було б прийнято такий Основний Закон, що від парламенту в Україні залишився б «гулькін ніс». Це тепер так спокійно ставимося до розпуску парламенту. Тоді ж це було чимось надзвичайним. Зараз у Верховній Раді 80% депутатів є представниками крупного капіталу, і все, що там відбувається, підпорядковано одній меті — отримати повноту влади.

ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» додатково виділить на розвиток Кривого Рогу і регіону 300 млн. грн. *(Укрінформ)*

У Миргороді стартував спільний українсько–шведський пілотний проект з реконструкції теплової системи міста, який має майже на третину підвищити ефективність роботи комунальників *(Укрінформ)*

СПОРТ

Останньої миті...

Футбол. Євро-2008. Матч 1/2 фіналу. **Німеччина—Туреччина. 3:2. Голи:** Угу Борал, 22, Швайнштайгер, 27, Клозе, 79, Шентюрк, 86, Лам, 90.

Німеччина: Леманн, Фрідріх, Рольфес (Фрінгс, 46), Швайнштайгер, Клозе (Янсен, 90+2), Баллак, Гітцльшпергер, Лам, Мертезакер, Подольський, Метцельдер. **Тренер** — Йоагім Лев.

Туреччина: Рушту, Балта, Зан, Топал, Ауреліо, Шентюрк, Борал (Гекденіз, 84), Казім-Річардс (Метін, 90+2), Акман (Ердінг, 81), Сабрі, Алтинтоп. **Тренер** — Фатіх Терім.

Арбітр — Массимо Бузакка (Швейцарія).

25 червня. Базель. «Санкт-Якоб Парк».

Збірна Німеччини стала першим фіналістом чемпіонату Європи, вирвавши перемогу над турками на останній хвилині основного часу. Хоча перед цією зустріччю передрікали легкий виграш німців. Мовляв, у складі їхніх суперників з різних причин відсутні восьмеро основних гравців. Однак команда Туреччини дала справжній бій. Її гравці, маючи перевагу у фізичній підготовці, буквально перебігали бундескоманду, мали перевагу ще за багатьма показниками. Однак клас, дисципліна, згуртованість, стійкість німецьких футболістів стали головними аргументами їхньої перемоги.

Капітан збірної Німеччини **Міхаель Баллак** так прокоментував перемогу над турками:

— Нашу радість важко висловити. Сил витратили чимало. Хоча, коли здобуваєш перемогу, про це не думаєш. Боротьба була безкомпромісна, сюжет особливо закручений. Суперника мали дуже сильного. І це слід визнати. Але ми трималися молодцями до кінця, вірили в перемогу і зробили все для її досягнення.

Наша команда сильна насамперед психологічно. Саме це вважаю головною причиною перемоги. Ми відпочивали на день більше за суперника. Через це вкочувалися у гру трохи задово. Але зараз усі думки геть — ми у фіналі! Там зробимо все, щоб виграти чемпіонат Європи. Для цього маємо всі можливості...

А це вже післяматчеве висловлювання **Фатіха Теріма:** «Дуже образливо програвати такі матчі. Тим паче прикро усвідомлювати, що ми були так близько до фіналу. Але шанс втратили останньої миті. Мої гравці не заслужили на таку гірку долю. Гра була відкритою, ми мали можливості забити більше. Але не скористалися ними. Однак у нас є чудова команда, котра володіє найвищими морально-вольовими якостями. Нехай турецькі вболівальники і футболісти не засмучуються. Ми все одно досягли доброго результату на цьому Євро і залишаємо його з високо піднятими головами...

Знайти роботу, не виходячи з дому

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У Державній службі зайнятості вважають, що така форма пошуку ліквідує «інформаційну нерівність» серед населення й роботодавців з глибинки. Та й часу на працевлаштування й підбір кадрів піде набагато менше. Нині вакансії по Україні заповнюються в середньому за 13 днів, а за окремими робочими дефіцитними нині професіями — до півроку.

Днями Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко заявила про скорочення темпів безробіття в країні. За даними Держкомстату, торік кількість безробітних зменшилася на 97,4 тисячі й становить 1 мільйон 417 тисяч чоловік. Цю позитивну тенденцію директор ДЦЗ Володимир Галицький пов'язує не тільки зі зростанням економіки, про яке каже уряд, а й з несприятливою демографічною ситуацією й трудовою міграцією. За оцінками експертів, за кордоном сьогодні працюють 2,5-3,5 мільйона українців.

Вступ України до СОТ внесе свої корективи й у вітчизняний ринок праці. Як показала практика нових членів Євросоюзу, їхні громадяни масово почали виїжджати на заробітки до сусідів, туди, де більше платили. На думку першого віце-президента Українського союзу промисловців і підприємців Сергія Прохорова, уникнути такого можна лише шляхом істотного збільшення розміру заробітних плат. Вони мають бути не нижче 70 відсотків від середнього заробітку сусідніх держав, тоді українці не залишатимуть свої домівки, а працюватимуть на Батьківщині.

Володимир Галицький пообіцяв, що на липневих зборах дирекції Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття обговорюватимуть питання про істотне (більш як на 30—40 відсотків) підвищення розміру допомоги з безробіття. І хоча в аграрному секторі чимало супротивників цього, мовляв, одержуючи допомогу в 500 гривень, люди не захочуть виходити в поле, пан Галицький вважає, що у такий спосіб вдасться змінити психологію рабської низькооплачуваної праці й гарантувати людям гідну, нормально оплачувану роботу.

Ольга ВІТЕР.
Інтернет-портал «Труд» — www.trud.gov.ua

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Боротися потрібно не з наркоманами, а з дилерами

Саме так вважає директор програми «Верховенство права» Інституту відкритого суспільства Роман Романов. Під час нещодавньої прес-конференції фахівці розповіли про правову допомогу людям із наркотичною залежністю та сфери найбільшого утискання їхніх прав.

Як стверджує полтавський адвокат Олександр Ревда, з найбільшою дискримінацією хімічно залежні українці стикаються у ставленні до них медиків та правоохоронців. Серед найпоширеніших способів: несанкціоновані обшуки, фальсифікація доказів, відмова надати медичну допомогу, каже юрист проекту «Захисти себе» Марія Камінська. З одного боку, це не дивує, адже й вільні від наркотиків громадяни нерідко мають проблеми з такими закладами. А з другого, такі люди — завжди на межі закону, адже в наркотичному дурмані можна скоїти будь-що.

Та й звертатися за кваліфікованою юридичною допомогою такі постраждалі не поспішають. Приміром, до полтавського центру «Світло надії» щотижня звертається 12—15 осіб, однак лише одиниці після надання консультації вирішують відстоювати свої права. Однією з причин виконавчий директор центру Максим Демченко вважає нашу систему, яка не працює на те, щоб допомогти таким людям. Однак трапляється, що людина, яка прийшла за юридичною допомогою, починає вести здоровий спосіб життя та допомагати іншим боротися із залежністю. Адже більшість таких центрів діють за принципом супермаркету: надають увесь спектр послуг.

Крім того, і фахівці, і правоохоронці погоджуються, що для подолання наркоманії потрібно спрямовувати зусилля на боротьбу, насамперед, із розповсюджувачами зілля. Роман Романов висловив переконання: нещодавнє внесення трамадолу до переліку наркотичних речовин також не вирішить проблеми наркоманії в Україні. На його думку, на чорний ринок прийдуть інші препарати. При цьому сам трамадол все одно продаватиметься, але значно дорожче і з більшим ризиком.

Анна БОЙКО.

Будинок книги посилає «SOS»

Єдиний у Черкасах Будинок книги під загрозою виселення. Причини його ліквідації банальні — за недостовірними документами приміщенням крамниці заволоділа якась фірма. Попри рішення обласної прокуратури про визнання незаконними її документів та три ухвали апеляційного суду Черкаської області на користь законних господарів Будинку книги. Верховний Суд України щойно надіслав працівникам книгарні офіційного листа, в якому повідомив про відмову у задоволенні апеляції її колективу. За словами директора крамниці Тетяни Драганюк, колектив черкаського Будинку книги звертатиметься тепер по допомогу до Європейського суду.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Міну знешкодили в морі неподалік оздоровниці

200-кілограмову німецьку якірну міну часів війни водолази спеціального загону МНС виявили у морі на двометровій глибині поблизу берега пляжу керченського пансіонату «Дружба». За рішенням комісії з техногенно-екологічної безпеки надзвичайних ситуацій оперативно відселили в безпечну зону жителів навколишніх будинків і відпочивальників та закрили пляжі. Оскільки радіус дії такої міни сягає понад 800 метрів і транспортувати її в густонаселеному районі було неможливо, підривати смертоносну знахідку вирішили в морі. Міну знешкодили на значній глибині в Керченській протоці. Перед цим погодили дії піротехніків з екологами та прикордонниками про тимчасове закриття акваторії для всіх видів морських суден. Як з'ясували фахівці, на початку Другої світової війни фашисти встановили в Керчі п'ять таких потужних мін зразка 1912 року.

Віктор ХОМЕНКО.

У Тернополі відчинив двері олімпійський дім

Десять років минуло з часу створення Тернопільського обласного відділення Національного олімпійського комітету України. До цієї події приурочили відкриття офісу олімпійського осередку. Участь в урочистостях узяли президент НОК Сергій Бубка і голова облдержадміністрації Юрій Чижмарь. Трохи більш як рік обласне відділення НОК очолює доктор економічних наук, професор, ректор Тернопільського національного економічного університету Сергій Юрій. У цього вузу тривала спортивна слава. Він давно обійшов спеціалізовані навчальні заклади. На минулорічній універсіаді ТНЕУ завоював перше місце серед вузів, випередивши двадцять два університети з факультетами фізичного виховання. Збірні команди вузу взяли 21 золоту, 20 срібних та 14 бронзових медалей. Традиційно сильні в університеті волейбол, гандбол, дзюдо (в «активі» вузу — срібний призер Олімпійських ігор в Афінах Роман Гонтюк), самбо, легка атлетика, міні-футбол та аеробіка. Підбадьорює спортсменів те, що майже на всіх змаганнях за них вболіває ректор.

За словами представника Міноссвіти В'ячеслава Гомова, Сергій Юрій — приклад для всіх ректорів у тому, як треба дбати не лише про навчання, а й про здоров'я студентів. Цього року на ремонт спортивних споруд вуз виділив 1,5 млн. гривень. На завершальній стадії будівництво ще одного спортивного майданчика зі штучним покриттям. У планах — спорудження Палацу спорту. Оскільки він служитиме для всіх мешканців Тернополя, Сергій Ілліч запропонував скооперуватися. Університет виділяє земельну ділянку, бере на себе часткове фінансування підготовки проектно-кошторисної документації, пропонує й подальшу участь. Поки що справа просувається повільно, та, можливо, зрушення будуть після приїзду президента НОК. До речі, спортсмени області вже здобули п'ять ліцензій на участь в Олімпійських іграх у Пекіні. Також Сергій Юрій хоче перенести вузівські напрацювання з фізкультурно-масової роботи на рівень області.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку (зліва направо): Сергій Юрій, Сергій Бубка та Юрій Чижмарь.

Фото автора.

Нагадали про минуле

У приміщенні Луганського обласного краєзнавчого музею презентували друге доповнене видання книжки «Розсекречена пам'ять. Голодомор 1932—1933 років в Україні в документах ГПУ-НКВС». Книжка, що її видала Служба безпеки України, містить розсекречені документи радянських каральних органів. Учасники також переглянули документальний фільм «Минуле, що застерігає», знятий луганськими тележурналістами. Книжки буде передано до навчальних закладів Луганщини та районних і міських бібліотек.

Алла АНТІПОВА.

ФОТОФАКТ

У Києві презентовано книгу української діаспори Австралії «Злочин», у якій зібрано спогади, свідчення та розвідки 140 дописувачів з усього світу про голодомор в Україні.

Фото агентства «Прес-КІТ».

СВІТ КОРОТКО

ГРУЗІЯ

Тбілісі не піде до альянсу без Києва?

Про це у Варшаві заявила міністр закордонних справ Грузії Катерина Ткешелашвілі. «У нас із Україною дуже міцне стратегічне партнерство. Це наше спільне зусилля, і ми вважаємо, що перспектива полягає в тім, щоб іти дорогою до членства разом», — сказала вона й додала, що «зближення з НАТО разом з Україною дає набагато більші можливості». Відзначимо, 5 червня нинішнього року міністр оборони України Юрій Єхануров заявив, що Грузія й Україна готові до вступу до НАТО.

КАЗАХСТАН

День народження Назарбаєва святкуватиме вся країна

Президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв підписав закон про запровадження нового державного свята — Дня столиці. Його відзначатимуть 6 липня. Ця дата збігається із днем народження президента. З ініціативою зробити цю дату державним святом казахстанські депутати виступили після того, як Назарбаєв відкинув їхню пропозицію: перейменувати Астану в Нурсултан. Тоді ця ідея не сподобалася Назарбаєву. Нагадаємо, Нурсултан Назарбаєв править Казахстаном з 1989 року й може обиратися необмежену кількість разів.

США

Клінтон і Обама разом збирають гроші

Сенатори Хілларі Клінтон і Барак Обама, недавні суперники в боротьбі за право стати кандидатом Демократичної партії на пост президента США, об'єднують зусилля. Усе для того, щоб представник демократів став майбутнім господарем Білого дому. Клінтон, яка поступилася Обамі за підсумками сезону первинних партійних виборів, разом з ним у четвер взяла участь у заході щодо збору коштів у його передвиборні фонди. А вже сьогодні вони вперше вирушать разом на зустріч із прихильниками Обами до штату Нью-Гемпшир.

Неплатника аліментів затримали у Москві

У московському готелі «Ізмайлово» затримали 41-річного вінничанина, якого звинувачують у несплаті аліментів своїй дитині. Розшукували «забудькуватого» батька з жовтня 2003 року. Після складення відповідних документів відпустили під підписку про невиїзд, про що повідомили управління МВС Вінницької області. Затриманий нестиме відповідальність за українськими законами. Це не перший випадок допомоги правоохоронцям Росії.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Греція запрошує на навчання

Уряд Греції оголосив конкурс на надання стипендій іноземним, у тому числі українським, громадянам для здобуття вищої освіти або для післядипломного навчання у цій країні. Про це «Голосу України» повідомили в Посольстві Греції в Україні.

Стипендії надаються на один академічний рік для вивчення новогрецької мови й надалі — на весь період навчання, за умови успішного виконання навчальної програми. Навчання проходитиме в рамках двостороннього співробітництва між Грецією та Україною в галузі освіти, науки і культури, а також у рамках Програми розвиваючого співробітництва і допомоги грецького уряду. Метою програми є підготовка фахівців, які в майбутньому сприятимуть розвиткові власної держави й водночас відіграватимуть позитивну роль у подальшому зміцненні дружніх відносин між Грецією та Україною.

З часу відкриття Посольства Греції більш як триста громадян України взяли участь у різних освітніх програмах, отримавши стипендії грецьких організацій.

ФОТОФАКТ

У Мінську з 23 по 29 червня в умовах, максимально наближених до реальних, проходить Міжнародний турнір професійних охоронців, у якому беруть участь 10 команд, у тому числі й державних служб безпеки і спецслужб Білорусі, Росії та України.

Фото БЕЛТА\Укрінформ.

Ліквідовувати наслідки — складна робота...

Львівщина в очікуванні грошей, що їх виділив Кабмін на ліквідацію наслідків нещодавньої стихії. Це понад 22 мільйони гривень. Для п'ятьох сімей загиблих також виплатять по 100 тисяч, ще 300 тисяч гривень буде надано двом дітям, які втратили годувальників. Зі свого боку Львівська обласна адміністрація вже виділила по 10 тисяч гривень сім'ям загиблих, по 50 тисяч отримають діти, що втратили батьків, і від фонду Ріната Ахметова. А от відновлення електропостачання триватиме в області до кінця тижня. Тим часом відсутність світла в сільській місцевості «вдарила» по птахівництву. На птахофабриках масово почав гинути молодняк. Загалом буревій завдав шкоди сільському господарству області на 16 мільйонів гривень.

Ірина ЄГОРОВА.

Львівська область.

Чи треба нам НАТО? Розбираємося самі

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Українському народові до НАТО не треба. Так вважають російські політики. Чим тільки не погрожує Москва — і виходом з Великого договору, і запровадженням віз. Ставиться під сумнів навіть територіальна цілісність України. Але ж ситуація зі вступом України до альянсу за останні роки істотно не змінилася. Незважаючи на активність керівництва країни, двері в НАТО для нас, як і раніше, лише прочинені: «М'яч на вашому боці поля». При цьому українські політики, як з опозиції, так і з коаліції, нагадують, що питання про вступ вирішуватиметься виключно на референдумі. То, виходить, усетаки нам вирішувати: бути чи не бути?

Оптимісти прогнозують приєднання України до Плану дій щодо членства в НАТО (ПДЧ) у квітні. Але навіть горезвісний ПДЧ не означає вступ! Взагалі в Україні, на відміну від Польщі, країн Балтії і тієї ж Грузії, питання НАТО є яблуком розбрату здебільшого тому, що його поставили поперед коня. Перші особи їздять у Брюссель, просять дати нам ПДЧ, а навіщо це треба, ми, мовляв, «мудрому українському народові» потім розповімо. Тим часом могутня російська контрпропаганда робить це зараз і тут.

Російські газети пишуть: «Єдиний плюс для Росії від натовської України — те, що українські нелегали, включаючи платних жриць кохання, перестануть наводнювати наші міста і залишаться вдома, обслуговуючи окупаційні війська за долари». Ну і, звичайно, не забули, що процес передачі Криму Україні — «нікчемна угода, яка не має юридичної сили».

У такому ж дусі активно нав'язується своє бачення проблеми.

<u>Перше:</u> НАТО — агресивний військовий блок і його мета — одержати українську землю під американські військові бази.

Зокрема, слово «агресивний» використовується там, де опоненти вживають поняття «оборонний». А словосполучення «провокування конфліктів» застосовується замість «миротворча діяльність». Тим часом діяльність НАТО в Югославії та Афганістані була передбачена відповідними резолюціями ООН. Нині альянс проводить тільки одну операцію разом з Євросоюзом. В Афганістані. Крім того, рішення в НАТО приймаються тільки коли всі 26 країн—членів альянсу не мають нічого проти. США — впливовий член НАТО, але є ще 25 країн, без згоди яких організація не прийме жодного рішення. Що стосується української землі і баз, то керівництво України, посилаючись на статтю Конституції, неодноразово гарантувало своїм стратегічним партнерам, що цього не буде.

<u>Друге:</u> платити за вступ величезні гроші доведеться виключно нам з вами.

Знов-таки росіяни підрахували, що у разі членства в НАТО наша щорічна «данина» становитиме 200 мільйонів гривень. Припустимо. Однак за цією спірною цифрою ніхто не чує пояснень експертів про те, що невступ до НАТО коштуватиме Україні ще дорожче. Оскільки колективна обороноздатність завжди дешевша індивідуальної. НАТО не вимагає мілітаризації всіх своїх членів. Єдина норма — витрата на оборону до 2 відсотків ВВП. Що стосується внесків в організацію, то вони не перевищують 0,5 відсотка загальних витрат на оборону кожної країни. Держави значно бідніші, ніж Україна — Румунія і Болгарія, — успішно вступили до НАТО й ніякої кризи в їхній економіці не сталося. Крім того, існують спеціальні інвестиційні фонди, що допомагають новачкам. При цьому всьому буде прозорий контроль за фінансами.

<u>Третє:</u> вступ України до НАТО означає війну з Росією.

Москва співробітничає з Брюсселем за 19 (!) програмами, а Україна тільки за п'ятьма. Що стосується військово-технічної співпраці між Україною та Росією, то вона почала згортатися задовго до оголошення Києвом рішення вступити до НАТО. Причина — зменшення обсягів оборонних замовлень. Експерти впевнені: україно-російські відносини поліпшаться, навіть якщо нам нададуть ПДЧ, оскільки під парасолькою НАТО Україна нарешті, вилікується від комплексу «молодшого брата», навчиться тримати удар і професіонально відстоювати свої інтереси.

Переваги від можливого вступу — тема окремої статті. Коротко — це перехід у «вищу політичну лігу», якнайшвидша європеїзація, вихід із сірої буферної зони, приєднання до сучасних стандартів оборони, реформа армії, економічна безпека, розвиток ВПК, зростання наукового потенціалу, демократичні реформи.

Але наші сусіди не бажають випускати Україну із зони свого геополітичного впливу. Там чудово розуміють, що вступ до НАТО — це довгострокова перспектива, однак гучними заявами політиків, що їх барвисто розвивають російські ЗМІ, Москва просто робить профілактичне щеплення.

А уявіть, що Президент України сьогодні виступить у прямому ефірі й заявить, що Україна відмовляється від ПДЧ. Що, наступного дня Газпром почне давати нам газ по 50 доларів? Чи Чорноморський флот спішно почне підготовку до виведення в 2017 році?.. Та ні. Ми давно пройшли точку неповернення до відносин, які існували в СРСР. Потрібно будувати нові. Україні треба вести з Росією постійний серйозний діалог, проводити консультації з приводу приєднання до ПДЧ. Але головне — не приховуючи плюсів і мінусів, пояснити необхідність цього кроку українцям. Оскільки тільки на референдумі ми, і ніхто інший, будемо відповідати на запитання: чи треба нам до НАТО?

Інна ПАЦИКІВСЬКА.

Москва співробітничає з Брюсселем за 19 (!) програмами, а Україна тільки за п'ятьма

ГОЛОС УКРАЇНИ № 121 (4371)
П'ЯТНИЦЯ, 27 ЧЕРВНЯ 2008

Своєрідний козацький парламент — Старшинська рада — мав збиратися тричі на рік

Гетьман Пилип Орлик — укладач першої конституції України

Автор проекту першої української конституції народився 11 жовтня 1672 року в селі Косуті Ошмянського повіту на Віленщині в родині, що належала до давнього чеського шляхетського роду. В 1673 році його батько Степан загинув під Хотином, тож Пилип Орлик виховувався матір'ю, яка, правдоподібно, була православною. Майбутній гетьман навчався «в школі на Литві», а потім — у стінах Києво-Могилянської колегії.

3 листопада 1698 року він одружився з Ганною Герцик. Очевидно, знайомство консисторського писаря Київської митрополії з представницею знатної родини відбулося на весіллі І. Обидовського, небожа гетьмана. П. Орлик як віртуозний панегірист, знавець п'яти іноземних мов зумів справити позитивне враження на гетьманське оточення, на самого І. Мазепу, і це вплинуло на подальшу долю талановитого вихованця Києво-Могилянської колегії. Учень Стефана Яворського полишив службу в Київській митрополії, церковну кар'єру і завдяки прихильності гетьмана, добрим стосункам з І. Обидовським потрапив до Батурина, де посів ранг канцеляриста, а згодом — старшого канцеляриста і реєнта Генеральної військової канцелярії. Захоплення молодого висуванця теологією, філософією, літературою сприяло ще більшому його наближенню до І. Мазепи. Не випадково 5 листопада 1702 р. гетьман разом із «панею Вірою Кочубейновою» стали хрещеними новонародженого сина Орликів — Григорія (першою в 1699 р. народилася дочка Анастасія).

Генеральним писарем П. Орлик став у 1708 р. Тоді ж, 24 березня, І. Мазепа вибачався перед Петром І, «что он, по причине подагрической и хирагрической болезни замедлил своим о том доношением». Лише 17 вересня 1707 р. І. Мазепа відкрився йому: «До сего часу не сміл я тебі прежде времени намірена моего и тайны тоей объявлять, якая тебі вчерась по случаю открилася, не для того, чтоб я о твоей к себі вірности иміл якое подозрение, понеже никогда не могу такой быть о твоей почтивости опинии, дабы ты за толикую мою к тебі милость, любов и благодіяние, неблагодарствием мні платил и придателем моим был; но разсуждая, что ты хотя человік разумний и совісти не подозрінной, однак еще молодый, и несовершенную в таковых циркументациах иміеш експериенцию, опасаемся, дабы ты и с великороссийскими и с нашими всякого чина людми конверсуючи, или с конфиденции или с неосторожности не вымолвился пред ким с тым секретом, и тым самым мене и себе не погубил».

На прикладі Пилипа Орлика, який наприкінці 1690-х років розпочав свою кар'єру писарем у гетьманській канцелярії, видно, як гетьман довго вивчав, придивлявся, випробовував кандидата у свої наближені.

І. Мазепа поступово ввів реєнта у таємниці своїх контактів з представниками іноземних держав. Спочатку П. Орлик сумнівався у вірності гетьмана царю, але зрештою настав момент, коли все стало явним і зрозумілим. Гетьман зізнався йому, що виконує плани спасіння України, збереження прав і свобод українського народу, й саме тому він веде таємні антимосковські переговори. П. Орлик присягнув гетьману у вірності «и крест святый в руках его поціловал». Лише після цього він був затверджений на уряді генерального писаря, став найближчим потаємним помічником І. Мазепи.

У жовтні 1708 р. гетьман доручив П. Орлику скласти латинську інструкцію І. Бистрицькому, якого відправили до Карла XII з пропозицією взяти Україну під його протекторат.

Генеральний писар П. Орлик та генеральний обозний І. Ломиковський як представники генералітету Гетьманщини першими виїхали на зустріч зі шведами.

Потенціал мазепинця П. Орлика як політичного, державного діяча особливо розкрився у період еміграції. Після смерті І. Мазепи 5 квітня 1710 р. старшини обрали його гетьманом. Майже тридцять наступних років він присвятив відстоюванню інтересів України у світі, активно ведучи дипломатичні переговори з урядовцями провідних європейських країн, залучаючи їх до антиросійської коаліції. Його зусилля не увінчалися успіхом, але вони не були марними: вогник боротьби за волю України, її самостійність не згасав навіть у найтяжчі роки реакції, його тепло зароджувало надію у серцях багатьох патріотів на кращі часи.

У день виборів П. Орлика старшини затвердили складені ним «Пакти Конституції законів та вольностей Війська Запорозького». В історичній літературі їх називають першою конституцією України. У цьому документі проголошується незалежність Гетьманщини від Московії та Польщі.

«Пакти Конституції законів та вольностей Війська Запорозького» — своєрідна старшинська альтернатива попередній практиці абсолютизму. Хоча в цьому документі з пошаною ставилися до І. Мазепи й називали роки його керманування «днями... видатного гетьманату», однак зазначали, що «дехто з колишніх гетьманів, наслідуючи деспотичне московське правління, зухвало намагався привласнити собі, всупереч праву й рівності, необмежену владу». Натяк тут вчувається як на І. Самойловича, скинутого з гетьманування старшиною за зверхність, амбітність, зловживання, так і на його наступника, який сповідував принципи жорстокої дисципліни, вимогливості до підлеглих, втаємничості своїх дій.

> ❐ **Під час конституційної конвенції у Філадельфії 17 вересня 1787 року була прийнята конституція США.**
>
> ❐ **У Франції перша конституція з'явилася в 1791 р.**
>
> ❐ **У Росії першу конституцію затвердили в 1918 р.**

> Пакти Конституції обмежували права нового гетьмана і водночас піднімали роль старшинського оточення. Так, без нього «на власний розсуд (гетьмана. — **Авт.**) нічого не повинне ні починатися, ні вирішуватися, ні здійснюватися». З листами, що надходили з інших країн, мала ознайомлюватися генеральна старшина. Гетьманові заборонялося вести таємну письмову кореспонденцію. При звільненні України відновлювалася посада Генерального скарбника, на яку обирався найбільш гідний кандидат. Своєрідний козацький парламент — Старшинська рада з представників Запоріжжя, полків — мав збиратися тричі на рік.

Генеральна старшина фактично перебрала на себе обов'язки московського царя, без дозволу якого гетьмани не мали права вести зносини з іноземними державами, знімати з посад полковників, починати військові акції. Однак підконтрольність гетьмана являла собою зовсім інший, якісно новіший тип взаємостосунків. Він покликаний був стояти на сторожі безпеки державності України.

Зрозуміло, що ці старшинські ідеали могли б реалізуватися лише у вільній країні, без якої їхня дія лише ослабила б інституції гетьманства, оскільки применшення влади гетьмана було на руку російській верхівці.

До речі, син П. Орлика Григор (1702—1759) став генералом, дипломатом, видатним діячем Франції. Він у 1740-х роках підтримував зв'язок із мазепинцями Ф. Мировичем і Ф. Нахимовським, гуртував українські сили до боротьби за незалежність Гетьманщини, намагався привернути увагу європейських урядів до ситуації в Україні. Племінники Г. Орлика — сини сестри Анастасії Карл і Пилип Штайнфліхти — служили під його командою і часто виконували завдання, пов'язані з українськими справами. Зокрема, Пилип був посередником у Стокгольмі у французько-шведських переговорах щодо співпраці з козаками.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Мовою архівних документів

До Дня Конституції в державному архіві Житомирської області відкрито виставку архівів конституцій 1919, 1929, 1937 та 1978 років.

Нині важко знайти того, хто не чув би про документ, який увійшов в історію нашої держави під назвою Конституція Пилипа Орлика. Хоч як дивно, менше згадують про Конституцію Української Народної Республіки від 29 квітня 1918 року, яка юридично оформила відродження державності України. Це був прогресивний на той час документ, в якому зазначалося: «Україна є суверенною, самостійною і ні від кого незалежною державою. Вся влада в Україні належить народу. Верховним органом влади є Всенародні збори». Шлях до прийняття цього документа, якому передували, зокрема, Третій і Четвертий Універсали Центральної Ради, можна простежити з матеріалів експозиції. Водночас виставка розповість і про обставини, за яких ухвалювався чинний Основний Закон.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Прояви шантажу і тиску — неприпустимі

Народна партія стурбована масовим звільненням службовців, які мають професійний та управлінський досвід, але не належать до провладних політичних сил, і розцінює це як вияви шантажу і політичного тиску.

Про це йдеться у заяві, розповсюдженій прес-службою партії. Черговим свідченням такого тиску з боку керівників органів державної влади стало відсторонення від виконання службових обов'язків начальника Вінницького обласного управління земельних ресурсів, члена виконкому Вінницької регіональної організації Народної партії Коника О. М., зазначено в документі.

Народна партія обурена такими діями високопосадовців і вважає, що державні службовці та їхні політичні очільники, які зловживають своїми повноваженнями, заслуговують на громадський осуд.

Свою долю будувати ми повинні самі

Селищу Буча (Київська область), що входило тоді до складу Ірпінської міської ради, 1 січня 2007 року рішенням Верховної Ради України було присвоєно статус міста обласного значення. Про проблеми місцевого самоврядування розповідає міський голова Бучі **Анатолій Федорук (на знімку):**

— Зазвичай про місцеве самоврядування, його проблеми та успіхи починають говорити напередодні виборів. Усі політики розповідають, що і як потрібно змінити, поліпшити. Але все це робиться, маючи певну політичну мету, — одержати підтримку і симпатію виборців. І, як правило, рішення ці — не доленосні, історичні. А деякі взагалі шкодять справі. Я розумію, що законодавчій і виконавчій владі доводиться приймати непопулярні рішення, і якщо ми бачимо, що це потрібно, — готові й пасок підтягти, але щоб це сприяло розвитку міста.

У розділі Конституції України, де йдеться про місцеве самоврядування, держава гарантує права територіальної громади на здійснення своїх повноважень. Інша річ, що на практиці це багато в чому пов'язано з бюджетним фінансуванням. Близько 70 відсотків делегованих державою органам самоврядування повноважень дублюються різними міністерствами і відомствами. Нинішнє фінансування бюджетних статей не задовольняє жодну з територіальних громад. Доводиться за рахунок зменшення деяких місцевих дофінансовувати делеговані державні програми.

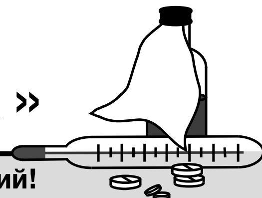
Як можна за 1,50 гривні утримувати медичне обслуговування і забезпечувати охорону здоров'я, за 3,60 — годувати дітей у дошкільних закладах? Як стримувати тарифи на житлово-комунальне господарство, коли ціни на енергоносії змінюються щомісяця?

Звичайно, вже назріла потреба в доповненні та зміні статей Конституції України, зокрема, тих, що стосуються органів місцевого самоврядування, але це треба робити в той момент, коли консолідоване суспільство спрямоване на позитивний результат. Політичні партії, які сьогодні є учасниками цього процесу, повинні підходити до цього не з позиції гри — «я сьогодні в опозиції, дайте мені те й те, а я при владі й хочу це». На мій погляд, політики мають зважати на думку та інтереси територіальної громади.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

До речі, син П. Орлика Григор став генералом, дипломатом, видатним діячем Франції

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Хворий вирішив, що його «заразили раком», і помстився професору

Директор Інституту раку, головний онколог Міністерства охорони здоров'я України, професор **Ігор Щепотін** вважає, що держава має повернутися обличчям до медиків і віддати їм належне. На думку професора, пацієнт у нашій країні захищений краще, ніж лікар. На захисті його прав стоять і держава, і закон. Якщо громадянин незадоволений послугами, що їх йому надають, він може звертатися до всіх інстанцій, починаючи з Президента, Генпрокуратури і суду і закінчуючи громадськими організаціями. Зазвичай більшість спірних питань вирішується достатньо принципово і найчастіше на користь пацієнта.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

— Чи потрібен українським медикам соціальний захист? Від чого їх треба захищати?

— Такий захист від соціальних і професійних ризиків, з якими медики стикаються у своїй повсякденній діяльності, просто необхідний. Кожного, не дай Боже, звісно, може збити машина, вдарити блискавка тощо. Але, крім таких «повсякденних» ризиків, медик наражається на професійні. Наприклад, ризик зараження інфекційними захворюваннями чи навіть СНІДом від контакту з хворими, яким він надає допомогу. Медичний персонал досить часто зазнає фізичного насильства з боку соціально неблагополучних пацієнтів — алкоголіків, наркоманів. Наприклад, у нашому Інституті онкології декілька років тому відомий хірург, професор одержав удар ножем у живіт від психічно нездорового пацієнта. Хворий вирішив, що його в нашому медзакладі «заразили раком» і в такий спосіб помстився. Професора одразу прооперували, він залишився жити, але тоді ця історія не одержала ніякого резонансу і правової оцінки, а потерпілий — ні моральної, ні матеріальної компенсації. Якби нажоме поранення під час виконання своїх службових обов'язків одержав працівник міліції чи військовий, то реакція була б інша.

— Чи допоможе прийняття закону про соціальний захист медичних і фармацевтичних працівників уплинути на ситуацію?

— Я вважаю, це буде серйозним проривом у моральності суспільства. Порятунок життя і здоров'я — це питання національної безпеки. І якщо нарешті заговорили про захист тих людей, котрі щодня цим займаються, то це ознака того, що суспільство одужує насамперед у моральному плані.

Ми, лікарі, давно чекаємо цього закону. Для нас він стане не тільки соціальною підтримкою, а й серйозним приводом для перегляду власної діяльності. Якщо лікарі розумітимуть і відчуватимуть, що держава про них піклується, то й вони намагатимуться адекватно відповісти на таку турботу.

Але головне — має змінитися сам імідж медпрацівника в Україні, треба підняти престиж нашої професії. Уже сьогодні в країні дефіцит медичних кадрів. А через декілька років, коли українські випускники вищих навчальних закладів, згідно з Болонською системою, одержать дипломи міжнародного зразка, то багато хто з них почне виїжджати на роботу туди, де вона гідно оцінюється і ставлення до лікарів інше. У результаті Україна може залишитися без медперсоналу і кваліфікованих лікарів. І про це треба думати вже сьогодні.

Ольга ВАУЛІНА.

Хай не схибить рука хірурга

Вона змалку мріяла стати лікарем, хоч у сім'ї медиків не було: тато — інженер, мама — вчителька. Щоправда, у мами було хворе серце, і хотілося швидше вирости, навчитися лікувати людей.

— Отже, чекати довелося недовго? — запитую завідувачку офтальмологічного відділення «Феофанії» **Ірину Собакар**.

— Після школи золотою медалісткою вступила до Полтавського медінституту, який закінчила з червоним дипломом.

— Червоний диплом — пряма дорога до аспірантури?

— Так, спочатку я обрала аспірантуру...

— Спеціальність офтальмолога далека від дитячих романтичних мрій. Що спонукало до цього вибору?

— Досі дякую таланту педагога. Лекції професора Дмитра Герасимовича Плюшка брали нас у полон. Професор переконував: варто працювати, щоб повертати людям найдорожче — бачити красу світу, в якому ми живемо. Моя душа відгукнулася на цей заклик.

— Школа, інститут, аспірантура — рівна лінія. Так було завжди?

— Пригадую 1986 рік. Чоловік у Чорнобилі разом з медиками-ліквідаторами. Я з малою донькою на руках. Обоє аспіранти, обоє працюємо над дисертаціями. Зрозуміли, що вдвох не потягнемо. Комусь доведеться жертвувати навчанням...

— Чоловіче взяло гору? Пожертвували ви?

— Гору взяло мамине. А з другого боку, давно відчувала внутрішню потребу — не вистачає практичного досвіду. Довго не вагаючись, пішла працювати в очне відділення Полтавської обласної лікарні. Пригадую ті роки як справжню школу професійного зростання. Там працювали висококласні спеціалісти. Передусім завідувачка відділення Тамара Степанівна Корнєва та хірург Лариса Петрівна Циганенко. У них я вчилася виконувати складні і відповідальні операції, які допомагали хворим повернути зір.

— У практичному досвіді ви зробили для себе важливі відкриття?

— Їх небагато. Лише одне, але найголовніше. У медицині, зокрема, в такій вразливій та чутливій сфері, як офтальмологія, не можна зупинятися на місці. Медична наука і практика розвиваються значно стрімкіше, ніж інші науки. Тут постійно тривають пошуки і боротьба з недугами, тут діє безперервний процес удосконалення лікування та діагностики. Коли зупиняєшся на досягнутому, наздогнати цей рух дуже важко.

— Але ж рецепта від застою не випишеш?

— Авжеж. Істотно допомагають професійному зростанню курси з підвищення кваліфікації, які організує Мінохорони здоров'я разом з академічними закладами, а також міжнародні форуми та семінари. Намагаюся повністю використати цей потенціал. Згодом перейшла працювати у Центр мікрохірургії, де наукові пошуки очолюють справжні світочі вітчизняної офтальмології Микола Маркович Сергієнко, Ігор Миколайович Кондратенко, Наталія Федорівна Торчинська, їхні колеги. Тут уперше зроблено операції з видалення катаракти малими розтинами.

— А чим завершилася історія з дисертацією?

— Дисертацію захистив чоловік. Він кандидат медичних наук, відомий лікар-уролог Олександр Собакар. Скоро у нас родинне свято — срібне весілля. Донька Ксенія також закінчує медуніверситет, без п'яти хвилин лікар-стоматолог з червоним дипломом, як і мама. Про свою дисертацію, яку маю надію незабаром захистити, не скажу. Щоб не наврочити...

— В одній сім'ї і уролог, і офтальмолог, і стоматолог — аж заздрісно... Четвертий рік ви очолюєте офтальмологічне відділення «Феофанії». Маєте справу з різними хворобами зору. Але, як науковцю, на чому хотілося б зосередити основну увагу?

— Робота у клініці надзвичайно цікава. Серед інших досягнень ефективно використовуємо лазерну хірургію та лазерне лікування. Маємо обладнання відомої американської фірми «Алкон». Нині офтальмологів усього світу серйозно непокоїть поширення захворювання сітківки. Це ніби якась напасть. Поки що єдине лікування — лазер. Саме наша клініка може з допомогою найсучаснішого лазерного обладнання робити лазерну коагуляцію сітківки. Успішно практикуємо і лікування катаракти — з досвідченими колегами Фантиною Георгіївною Кириченко, Людмилою Іванівною Гудзовською, старшою сестрою Тетяною Олександрівною Онищенко та багатьма надійними помічниками.

— Катаракту також можна вважати напастю...

— Захворювання на катаракту молодіє, це тривожить. Тут різні фактори впливу: де працює людина, як вона харчується, яке довкілля її оточує. А основна причина проблеми — запущеність лікування. Головний лікар клініки «Новий зір» Георгій Якович Пархоменко зауважив, що таких перезрілих, надтвердих катаракт, які було виявлено під час обстеження хворих в Івано-Франківській та Закарпатській областях, хірургам зустрічати не доводилося. І це не якийсь виняток. Сотні тисяч людей, особливо в сільській місцевості, страждають від катаракти, не лікуються, втрачають зір і відчуття радості життя.

Катаракта — це помутніння кришталика. Ліків для зворотного процесу не існує. Помутнілий кришталик руйнуємо ультразвуком, прибираємо рештки і на звільнене місце імплантуємо кришталик рукотворний. Зір відновлюється, як правило, стовідсотково, операція майже безболісна.

Співпрацюємо з Центром мікрохірургії ока та його головним лікарем Сергієм Олександровичем Риковим (школа Юрія Миколайовича Кондратенка). Хірург з добрими руками — кажуть про нього вдячні пацієнти.

— Ви назвали моторошну цифру — сотні тисяч людей страждають від катаракти. Як упоратися з цією проблемою?

— На жаль, це досить складно. Ще недавно хворі на катаракту, яких молодими було вивезено під час війни до Німеччини на підневільну працю, стояли в черзі на операцію до п'яти років. Для цієї категорії, як і для інших хворих, що мають пільги на безплатне лікування, є окремі черги.

Маємо висококваліфікованих хірургів, клініки, обладнані на сучасному рівні, і могли б такі операції кратно примножити, але стримує ціна кришталика. Клініки нині зважують свої можливості, здешевлюють вартість операції. Ми, зокрема, плануємо безплатну імплантацію кришталиків для інвалідів, але загалом проблему це не розв'язує. Для людей незаможних, наших дідусів і бабусь, а особливо самотніх, котрі не мають підтримки, надій на операцію мало.

— А чи є вітчизняні кришталики?

— Є, й непогані. Але тільки у твердій оболонці. М'які кришталики ми ще не виготовляємо.

Щодня з радіо і телевізора чуємо про благодійні вчинки фондів і окремих людей. Інколи таке враження, що все це йде у пісок, не залишаючи слідів. А тут реальна справа — придбати, скажімо, тисячу кришталиків або й більше. Повернути тисячам людей найдорожче — зір. Хіба це не благо? Благо чи мрії лікаря...

Анатолій ОНИСЬКО.

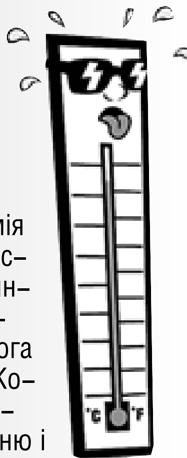
ТЕРМОМЕТР

Здоровий той, хто впевнений у собі

Згідно з результатами дослідження, діти, які вважають, що можуть контролювати своє життя, виростають здоровішими. Результати цього дослідження, опублікованого в британському журналі «Психосоматична медицина», основані на спостереженні вчених за впливом на здоров'я людини, котра вважає себе здатною вплинути на розвиток будь-яких життєвих ситуацій. У дослідженні взяли участь 7500 осіб. Спостереження велося з раннього дитинства.

Проаналізувавши отримані дані, вчені зазначили: в упевнених у собі дітей рідко трапляється ожиріння до 30 років, а також погане самопочуття або часті стресові ситуації. Самовпевненість є однією з характеристик особистості. Ця якість обумовлена також стосунками дітей з їхніми батьками. Тому радять батькам зміцнювати впевненість дітей у своїх силах, що забезпечить їм міцне здоров'я в дорослому житті.

«ТОП 100 в медицині»

В Україні стартував національний проект суспільного значення — Національна медична премія «Асклепій». Асклепій (з латинської — ескулап) — син бога Аполлона та Короніди — навчився лікуванню і здобув визнання як лікар у Стародавній Греції та Римській імперії. Організаторами цього медичного рейтингу є Перше медичне рекламне агентство «MARSMEDIA», яке співпрацює в цьому напрямі з Міністерством охорони здоров'я України.

Цей професійний рейтинг визначить кращих лікарів та клініки. А це сприятиме їх популяризації як фахівців найвищого рівня, незалежно від того, де вони працюють — у безплатній медицині чи у приватній клініці. Й, отже, допоможе споживачам медичних послуг робити виважений вибір місця лікування. Вже до кінця 2008 року буде складено рейтинг лідерів серед лікарів та медичних закладів галузі — «ТОП 100 в медицині». Потім професійне журі премії та всі небайдужі українці визначать переможців у різних категоріях.

Україна може залишитися без медперсоналу і кваліфікованих лікарів

«Перші поверхи всіх будинків у центрі Луцька, всі магазини перебувають у приватній власності, і диктувати господарям свої умови ми не можемо. Бізнес нині не хоче виконувати соціальні функції», — каже міський голова Луцька Богдан ШИБА

ПЕРЕВІРКИ

Спорт за кошти Фонду соцстраху

800 тисяч гривень — на таку суму порушень виявлено ревізією обласного КРУ у Миколаївському відділенні Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності. Під перевірку підпали обласне відділення та чотири його робочі органи. З'ясовувалось, чи не порушувалася фінансова дисципліна цими організаціями протягом трьох років, з 2005-го по 2007-й.

Спеціалісти КРУ виявили, що 379 тисяч гривень, які виділялись упродовж 2005—2006 рр., були спрямовані на часткове фінансування спортивного клубу «Аймак», що є добровільною громадською організацією. Такий розподіл коштів порушує чинне законодавство.

Адже, за даними управління статистики, ДЮСШ при цьому клубі була створена тільки 21 січня 2007 року, і лише від цього часу школа мала правові підстави для отримання грошей з фонду. Але отримувала їх і в 2005-му, і в 2006-му. В 2007 році школу також було профінансовано в сумі 600 тисяч гривень.

Проте, як повідомляють в обласному КРУ, провести заплановану зустрічну звірку з використання коштів фонду у спортивному клубі «Аймак» виявилося неможливо. Номер телефону офісу не відповідав, керівник цього клубу на час ревізії перебував у відрядженні, а головний бухгалтер — на лікарняному. Посадовими особами дирекції на письмову вимогу КРУ, окрім юридичної адреси офісу клубу, зареєстрованої в житловому помешканні, вичерпних пояснень щодо фактичного розташування спортивної школи та місця проведення навчально-тренувальної роботи не надано. Також не надано документальне підтвердження видатків клубу, незважаючи на те, що контрольно-ревізійним відділом лише наприкінці грудня 2007 року була проведена його ревізія.

Встановлені й інші порушення. Дирекцією проігноровано затверджені напрямки використання коштів фонду та сплачено за навчання окремих працівників апарату у вищих навчальних закладах 7,8 тисячі гривень. У Первомайській міжрайонній виконавчій дирекції виявлено факти привласнення коштів фонду в сумі 48,2 тисячі гривень шляхом фальсифікації звітності, підробки документів та перерахування коштів на розрахункові рахунки підставних осіб у вигляді допомоги з тимчасової втрати працездатності, пов'язаної з вагітністю та пологами та при народженні дитини. Ревізія цієї дирекції проводилась відомчим ревізійним відділом обласного відділення та порушень не виявила.

Матеріали ревізії Первомайської міжрайонної виконавчої дирекції передано до правоохоронних органів, а загалом за наслідками ревізії проінформовано прокуратуру Миколаївської області. Інформація про наслідки ревізії направлена до ГоловКРУ України з пропозицією ініціювати перед правлінням фонду питання щодо відповідності займаній посаді директора виконавчої дирекції.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

В банках кави не поп'єш...

КРИТИЧНИМ ПОГЛЯДОМ

На центральній магістралі обласного центру Волині — проспекті Волі — розташовано два десятки банківських установ. Тим часом купити молока й хліба тут нема де.

Біографія центрального проспекту Волі розпочалася 1870 року. Саме тоді імператор Олександр II затвердив генеральний план забудови Луцька. Згідно з ним на полях сіл Воличка (воля. — **Авт.**) над Глущем і Воличка Прилуцька серед вирис один з нових міських кварталів. Головну його вулицю, згідно з напрямком, назвали Рівненсько-Дубенською, згодом вона стала просто Рівненською, в роки Першої світової війни — Київською, а в часи УНР — Воличкою... Нову сторінку в історії цієї магістралі було записано в 1950-х роках, коли там спорудили помпезний будинок обкому партії, кілька елітних будинків для партійно-радянської номенклатури, почали проводити святкові демонстрації трудящих. Вулиця стала головною в місті. А відтак, згідно зі статусом, стала називатися вулицею Леніна. Жартівники казали, що нею можна дійти аж до Владивостока. Адже в ті часи кожне місто чи містечко, село чи присілок мали свою вулицю Леніна. Проспектом Волі вона стала вже в роки незалежності. Називаючи її так, тодішні демократи й гадки не мали, що у цієї назви — глибоке історичне коріння. Часи змінилися, і вже в Луцьку цей проспект дотепники називають Банківським або на зразок ділового центру Нью-Йорка — Уоллстріт. Жарт, але з часткою правди.

Якщо пройтися проспектом від Київського до Театрального майдану — його дві крайні точки на сході і заході, впадає в око велика кількість банківських установ. На магістралі загальною довжиною в 2260 метрів їх двадцять дві. Що в цьому поганого, запитаєте? Нічого, окрім одного. Переважну більшість цих фінансових установ відкрито в колишніх соціально значимих закладах: кращих у місті магазинах — гастрономі «Центральному», овочевому, «Кооператорі», а також у переговорному пункті... Прогулюючись центром Луцька, тепер важко знайти місце, де можна було б недорого пообідати, випити філіжанку кави. За останні роки закрито кафе «Буратіно», «Юність», «Лакомка»... На місці одних тепер дорогі магазини, інші переобладнуються на нові банківські відділення. Не бракує казино, ігрових кімнат. На 200-метровому відрізку проспекту від ЦУМу до головного корпусу Волинського національного університету (колишнього обкому партії) їх три. Стільки само — ювелірних магазинів. Дивлячись на все це, важко повірити, що пересічний лучанин живе бідно. Журналіст Володимир Лис, відомий багатьом в Україні своїми прогнозами погоди, якось зауважив, що мешканцям проспекту і довколишніх вулиць тепер важко купити навіть звичайний хліб. На весь більш як двокілометровий проспект є лише один гастроном та ще невеличкий продуктовий магазинчик.

А жителі міста тим часом знову б'ють на сполох. Ходять чутки, що планується продати й перепрофілювати найкращу кондитерську Луцька — магазин «Мрія». Щодня сюди заходять сотні лучан, щоб випити склянку соку, філіжанку запашної кави або чаю, з'їсти смачне тістечко, купити свіжі цукерки, торт. Двічі на день усю цю смакоту сюди завозять з Луцької кондитерської фабрики. Магазин став улюбленим місцем зустрічей молоді, спокусою для дітлахів. «Мрія» сьогодні — своєрідна візитка міста.

— Невже не можна захистити центр міста від засилля банків, різноманітних бізнесових структур? — цікавлюся у міського голови Богдана Шиби.

— На жаль, те, що сталося на проспекті Волі, — наслідок дикої приватизації, «издержки» дикого капіталізму, період якого вже закінчується. Міська рада змушена була навіть відкрити там продуктовий павільйон, оскільки магазинів на вулиці майже не лишилося. Думаю, з часом ситуація зміниться. Центральна магістраль міста все одно повинна бути для людей. Впливатимемо на приватних власників, щоб вони розміщували тут заклади, які конче потрібні мешканцям і гостям нашого міста.

Зараз у Луцьку з його 206 тисячами населення діють два самостійні банки — «Західінкомбанк» і «Унікредитбанк» (з польським капіталом), 25 філій різних банків і 156 банківських відділень. Шкода, що жодна з цих фінансових структур не ініціювала жодного проекту з підтримки соціальної структури міста: відкриття дитячих кафе, недорогих закладів харчування, мережі магазинів, молодіжних центрів, пунктів побутового обслуговування населення... Займаючи ж місце популярного в місті магазину, створюючи для мешканців мікрорайону певні незручності, банкіри викликають до себе упереджене ставлення. Тож було б добре, якби, приходячи в нове для себе місто, банк пропонував йому й свій соціальний проект. Кращої реклами для нього не може бути. І тоді поява ще однієї банківської вивіски не викликала б у людей роздратування. Чесних партнерів у нас на Волині шанують.

Подібне можна написати про центральні магістралі Києва та, певно, й про всі обласні центри. Вони стають незатишними для їх мешканців та гостей. Тож проблема варта уваги наших законодавців і міністрів.

Микола ЯКИМЕНКО.

***P. S.** Доки цей матеріал готувався до друку, кондитерську «Мрія» закрили на ремонт. Яка доля її чекає, достеменно ще не відомо.*

На знімку: колись тут був найпопулярніший у Луцьку гастроном «Центральний».

Фото автора.

* РІВЕНЬ ЖИТТЯ * РІВЕНЬ ЖИТТЯ * РІВЕНЬ ЖИТТЯ * РІВЕНЬ ЖИТТЯ * РІВЕНЬ ЖИТТЯ * РІВЕНЬ

Атлас занедбаних сіл

Кримська прокуратура в результаті детального моніторингу стану життя селян півострова, дотримання прав людей на освіту, медичну допомогу, свободу пересування, достатній життєвий рівень отримала особливу адміністративну карту Криму, на якій позначено лише занепадаючі й вимираючі села автономії, де немає аптек, магазинів, відділень зв'язку і об'єктів торгівлі.

Такі «депресивні глибинки» є буквально в кожному сільському районі півострова, розповіли нам у прокуратурі, коментуючи унікальну карту забутих сіл. Це стосується насамперед неможливості скористатися медичним обслуговуванням. Приміром, із 113 населених пунктів Джанкойського району у 80 нема навіть аптек. Їх немає загалом у 35—50% населених пунктів Бахчисарайського, Білогірського, Кіровського, Ленінського, Нижньогірського, Сакського районів.

На півострові майже 17 тисяч сільських дітей потребують щоденного підвозу до місця навчання, бо не в усіх населених пунктах діють школи. Так, у Джанкойському районі 70 сіл не мають закладів освіти, у Сімферопольському — 63, в Красногвардійському — 51, в Білогірському — 48, в Нижньогірському — 38, в Сакському — 29.

Позбавлені кримські села й поштового зв'язку, можливості вчасно отримати передплачену газету. Хоча статтею 12 Закону України «Про поштовий зв'язок» на органи місцевої виконавчої влади й самоврядування покладено обов'язки всебічно сприяти ефективній діяльності й розвитку поштового зв'язку, збільшенню його мережі на відповідній території. Однак мешканці 484 населених пунктів автономії значною мірою позбавлені цього права, оскільки у місцях їх проживання відділень зв'язку просто немає. В Сімферопольському районі таких сіл та селищ 62, в Джанкойському — 74, в Бахчисарайському — 50, в Білогірському — 44, в Красноперекопському — 20.

Попри вимоги статті 7 Закону України «Про питну воду й питне водопостачання в Україні» органами влади й самоврядування окремих регіонів автономії роками не забезпечується право громадян на отримання

Телефони корпунктів: Миколаїв — (0512) 58-21-28; Луцьк — (0332) 77-81-84; Сімферополь — (0652) 22-33-23

Хто завтра стане за верстат?

ПРОБЛЕМИ ПРОФОРІЄНТАЦІЇ

Тернопіль

Зрештою, чому завтра? Власне, вже сьогодні на Тернопільщині дефіцит кваліфікованих робітничих кадрів. Підприємства не можуть задовольнити свою потребу в ливарниках, ковалях, термістах, слюсарях-інструментальниках, фрезерувальниках.

Непросто знайти нині фахового слюсаря, токаря, столяра, тракториста, будівельника. Водночас цього року в системі професійно-технічного навчання області не буде випущено жодного(!) фрезерувальника, токаря, слюсаря-ремонтника. На жаль, сьогодні система освіти й потреби ринку — це дві паралелі, які, схоже, перетнуться нескоро. Нині обласна служба зайнятості перебирає функції освіти у підготовці кадрів. Доволі активно діє вона й щодо профорієнтації школярів. Тим більше, що на Тернопільщині у цьому є свої особливості.

Ось лише один факт. Торік з 7389 безробітних, які проходили профнавчання за направленням служби зайнятості, понад тисячу мали повну чи базову вищу освіту. На їхнє навчання, проживання, виплату допомоги витрачено понад 1,1 мільйона гривень коштів страхового фонду. А вже у першому кварталі цього року перепідготовку на робітничі професії пройшли більш як 700 випускників вузів. То чи варто п'ять років навчатися, щоб потім переучуватися? Коли про це запитали одну з власниць диплома про закінчення вузу, яка забажала перевчитися на курсах на косметолога, вона відповіла: «Університет я закінчила для мами, а тепер учитимуся для себе».

За цією фразою криється велика проблема. Річ у тім, що тернопільці, котрі виїхали на заробітки за кордон, кошти вкладають переважно в освіту дітей і будівництво житла. Є попит — є пропозиція. У Тернополі, райцентрах, мов гриби після дощу, з'явилися десятки приватних інститутів і їхніх філій. Причому вони зорієнтовані на «модні» професії, часто копіюють (у гіршому варіанті) ті самі спеціальності, що їх надають державні вузи. Результат? Станом на 1 квітня у центрах зайнятості області зареєстровано майже 7 тисяч безробітних спеціалістів. Працевлаштувати їх проблематично. Скажімо, на 27 вакансій бухгалтерів претендувало понад 800 чоловік, на 5 педагогічних вакансій — 258 вчителів тощо. Серйозну конкуренцію на ринку праці випускникам місцевих вузів почали складати ті, хто свого часу поїхав здобувати освіту за кордон, а нині повернувся в Україну. Вони, як правило, знають кілька мов, добре орієнтуються у сучасному менеджменті, їх охоче беруть на роботу.

Перекоси в профорієнтації починаються ще у школі. Згідно з даними соціологічних досліджень, проведених спеціалістами обласного центру зайнятості, 81,6 відсотка (у Тернополі — 90) випускників шкіл області мають намір вступати до вузів. Причому цікавлять їх передусім спеціальності юриста, економіста, шоу-бізнес. Вступати до профтехучилищ мали намір лише 11,9 відсотка школярів, переважно сільських, а працювати одразу після школи — лише 4,8. Не популярні в молоді інженерні спеціальності: на них зорієнтовані лише 1,4 відсотка опитаних, а здобути робітничі професії й працювати в промисловості та сільському господарстві охочих менше одного відсотка. Для порівняння — у Німеччині 70 відсотків випускників шкіл вступають до професійно-технічних навчальних закладів.

— Ось чому, — каже директор Тернопільського центру зайнятості Борис Довжук, — основний акцент ми робимо на профорієнтацію школярів. Можливо, якоюсь мірою забираємо хліб в освітян, але і вони, й ми працюємо на кінцевий результат, на державу.

В арсеналі роботи центру — профорієнтаційні семінари, інформаційно-просвітницькі заходи, зустрічі не лише з учнями, а й з їхніми батьками. Батьків просять прислухатися до побажань дітей, враховувати їхні нахили, здібності. Більше тисячі школярів уже пройшли поглиблене психодіагностичне обстеження щодо визначення їхніх професійних нахилів. Дуже важливо одразу сісти у свої сани, щоб людина все життя не мучилась через неправильний вибір професії. Цікавий досвід роботи напрацювали у Зборівському центрі зайнятості. Тамтешні спеціалісти тісно співпрацюють з педагогами, часто бувають у школах, влаштовують дітям екскурсії на місцеві підприємства. Зборівський технічний коледж готує фахівців відповідно до коригувань центру зайнятості, спільними зусиллями тут в реальному режимі працює перукарня, масажний кабінет, вчать вкладати бруківку тощо. Важливо, що ті, хто завдяки одноразовій виплаті коштів з безробіття започаткував власну справу, підтримують тісні стосунки з центром зайнятості, надають свою базу для навчання. Завдяки такій координації торік робітничі професії обрали 168 випускників шкіл — дещо більше, ніж позаторік.

За словами начальника відділу організації профорієнтації обласного центру зайнятості Тетяни Білінської, психологи центру працюють зі школярами навіть під час відпочинку в літніх таборах. На її переконання, профорієнтаційну роботу слід починати не у випускних класах, а серед семикласників. Поглибити її мають профорієнтаційні центри, які обіцяють створити в системі служби зайнятості. Держава також обіцяє надавати дотацію роботодавцям для створення для молоді першого робочого місця. Цього року в області передбачається забезпечити такими місцями близько ста молодих фахівців. Не можуть стояти осторонь цієї проблеми й роботодавці. Ті, хто прийшов на ринок надовго і всерйоз, мають подбати про своє майбутнє, тобто про кадри. Дехто відкриває навчальні бази на підприємствах, виділяє стипендії для кращих студентів, запрошує на практику, готує робочі місця. Стояти осторонь цієї проблеми не вдасться. І на мінімальну заплату (з трьох тисяч вакансій, поданих роботодавцями у першому кварталі, майже третина була з мінімальною зарплатою, половина — з оплатою, меншою від прожиткового мінімуму) ніхто не клюне. Повернути профорієнтацію у потрібне русло, підвищити престиж інженерних спеціальностей, робітничих професій, працювати на вимоги ринку — самими лише зусиллями служби зайнятості цієї глобальної проблеми не вирішити. Потрібні скоординовані дії соціальних партнерів на ринку праці: служб зайнятості, освітян, роботодавців. Та й держава не повинна обмежуватися півзаходами. Адже йдеться про її майбутнє.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Велосипеди для листонош

АКЦІЯ

Вінниця

Тисячу велосипедів для сільських листонош держави придбано за кошти партнера «Укрпошти» — компанії «Prokter&Gamble». Найбільше з них, 105, дісталося представникам Вінниччини, де пошту доставляють 2,5 тисячі листонош.

— Велосипед так гарно вбрали, як дівку на виданні, — каже, усміхаючись від радості, листоноша з села Лука Мелешківська Вінницького району Людмила Мартинюк **(на знімку вгорі ліворуч)**. А тоді перепитує: «І це справді він мій? Чи тільки для роботи?» Представник компанії підтвердила, що велосипеди передаються листоношам у власність. У наступному році партнери пообіцяли поштарям ще стільки ж двоколісних «помічників».

— У мене майже 600 дворів, — каже листоноша Людмила Мартинюк. — І переважно вони в районах новобудов. Знаєте, скільки треба находитися... З велосипедом уже не так ноги болітимуть.

Вінницька дирекція «Укрпошти» працює з двадцятьма партнерами. За словами директора обласної дирекції Віктора Котельника **(на знімку внизу ліворуч)**, така співпраця вигідна не лише поштарям і партнерам. Вона створює багато зручностей для споживачів. Люди не скупляться на подяки листоношам за доставлені товари першої необхідності. Особливо ті, які живуть у віддалених селах чи на невеликих хуторах, де нема ні магазину, ні продавця.

— Хто б міг подумати, що у час розквіту електроніки, комп'ютерів, мобільного зв'язку знайдеться робота для представників такої скромної професії, як листоноша. А їх нині працює у регіонах держави 47 тисяч, — каже заступник генерального директора Українського держпідприємства поштового зв'язку «Укрпошта» Петро Ружицький **(на знімку внизу праворуч)**.

За його словами, нині листоноші виконують ще й дуже важливу соціальну функцію. Для багатьох людей похилого віку, особливо одиноких, вони є тими, до кого можна словом обізватися. Старенькі виказують їм свої жалі й біди. Їх виглядають біля воріт, бо листоноші — це постійні гості, ніхто, навіть родичі, не приходять так часто до людей, як поштарі.

— Головне наше завдання — добитися підвищення платні насамперед для згаданої категорії поштових працівників, — каже пан Ружицький. — Адже деякі з них отримують половину або трохи більше половини посадового окладу. І це за умови, що зарплата у всіх наших витратах становить майже 70 відсотків.

Сподівання на підвищення ефективності роботи, а відтак, — і на підвищення зарплати, поштовики покладають на впровадження корпоративної мережі. «Ми вважаємо цей напрямок магістральним і вже розпочали втілювати його на практиці», — додав П. Ружицький.

Збитковою для поштовиків залишається доставка газет і журналів передплатникам. На думку співрозмовника, досягти економії можна за рахунок друкування центральних газет у регіонах. Нинішні технічні засоби дозволяють це робити. Заразом значно скоротиться час доставки періодики до читача.

Віктор СКРИПНИК.
Фото автора.

ЖИТТЯ * РІВЕНЬ ЖИТТЯ * РІВЕНЬ ЖИТТЯ * РІВЕНЬ ЖИТТЯ *

питної води. В 135 населених пунктах півострова нема центрального водопостачання. Найбільше страждених сіл у таких районах: Сімферопольському — 31, Бахчисарайському — 17, Кіровському — 16 та Джанкойському — 9.

Ціла низка населених пунктів Криму позбавлена транспортного сполучення, що обмежує право громадян, передбачене статтею 33 Конституції України, на свободу пересування. В Білогірському районі таких «тупикових» сіл 27, в Сімферопольському — 29, в Джанкойському — 14, в Кіровському — 13, в Первомайському й Роздольненському районах по шість.

У 295 населених пунктах півострова немає закладів охорони здоров`я, у 482 — аптечних пунктів, у 568 — освітніх закладів, у 484 — відділень зв`язку, в 187 — магазинів, у 135 не проведене й не функціонує централізоване водопостачання, 142 населені пункти не забезпечені з'єднанням громадського транспорту.

Є й такі села, де взагалі відсутня сучасна інфраструктура. Приміром, у селі Малинівка Бахчисарайського району, у якому живе 13 інвалідів, 68 неповнолітніх і 70 пенсіонерів, немає ні відділення зв`язку, ні об`єктів торгівлі, ні закладів охорони здоров`я й освіти, у зв`язку з чим мешканці села позбавлені елементарної можливості придбати продукти харчування, товари першої необхідності й медикаменти, тобто гарантованого Конституцією права на достатній життєвий рівень. У цьому ж районі, на території Ароматненської сільради, розташоване село Розове, де живе одна-однісінька душа — 80-літня пенсіонерка. Об`єкти життєзабезпечення тут, звичайно, відсутні. Однак органи влади жодних заходів для забезпечення прав жительки села, зокрема шляхом переміщення її в будинок-інтернат, не вживали.

Не лише перелічені факти й цифри увійшли в подання прокурора Криму Володимира Бойка на ім`я голови уряду автономії. У документі звертається увага чільників Криму на те, що протягом останніх трьох років не розроблялася програма соціально-економічного розвитку сільських регіонів. Як показали прокурорські перевірки, райдержадміністрації не вживають дієвих заходів для забезпечення функціонування об`єктів життєдіяльності в сільській місцевості, а уряд автономії не коригує діяльність чиновників на місцях.

Віктор ХОМЕНКО.

Справедливість наче перемагає, однак спокійно жити не дають

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Кажуть, що біду не треба шукати — вона сама тебе знайде. Так сталося і з колективом закритого акціонерного товариства «Запоріжкнига», на майновий комплекс якого накинули оком чужаки. Про це вже ми розповідали в кореспонденції «Кого зустрічатиме Іван Федоров після судового рішення?» («Голос України» від 15 грудня 2007 року).

Нагадаємо читачам суть справи. Після того, як книжкова торгівля перестала входити до державної системи, колектив Запорізького облкниготоргу створив акціонерне товариство закритого типу і завдяки цьому зміг не лише зберегти викуплені за ваучери та за трудові заощадження працівників основні об'єкти майнового комплексу, а й продовжив справу, котрою займався впродовж десятків років. Було це не те що нелегко, а майже неможливо, бо в умовах гострої економічної кризи після здобуття Україною незалежності книговидавнича справа виявилася однією з найуразливіших ланок, унаслідок чого занепала і книготоргівля. Тільки в Запорізькій області, не витримавши конкуренції, податкового тиску та високої орендної плати, закрилися десятки відпущених у «вільне плавання» книгарень. Нині найтяжчі часи вже позаду: відновилося, хоч і не в колишніх обсягах, українське книгодрукування, ЗАТ «Запоріжкнига» залучили до виконання загальнодержавної програми із забезпечення загальноосвітніх закладів підручниками та навчальними посібниками, з'явилися постійні покупці та замовники. Але після того, як робота ввійшла у звичне русло, почалися нові неприємності, котрі ось уже декілька років не дають спокійно жити колективу.

Бо його справи цікавлять не лише книголюбів та партнерів, а й різних ділків. Їм, мабуть, дуже подобається майновий комплекс, розташований на тихій вулиці Вишневій неподалік від центру міста. А це — двоповерховий адміністративний корпус, просторий склад, теплі бокси для вантажівок, книгарні та інші приміщення, де можна було б «прокручувати» великі гроші, а не обробляти якусь там літературу. Ще одним сильним подразником, що може провокувати зазіхання, є беззахисність жіночого колективу перед натиском самовпевнених чоловіків. Але в цьому разі на підтримку колективу виступили журналісти, які відстежували й піддавали гострій критиці рішення про арешт майна та перерозподіл пакета акцій ЗАТ «Запоріжкнига», котре приймала суддя Жовтневого районного суду Запоріжжя. Тоді в розмові з кореспондентом «Голосу України» начальник Запорізького територіального управління Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку В'ячеслав Власов назвав таке рішення правовим нонсенсом. Але точніше за всіх кваліфікував дії судді Апеляційний суд Запорізької області, тож, ілюструючи перебіг подій, ми звертатимемося саме до його рішення.

А діти нікого не цікавили

Як розповіла голова правління ЗАТ «Запоріжкнига» Катерина Ковальова, ця історія почалася ще наприкінці дев'яностих і несподівано дістала продовження в 2006 році. Спочатку до правління звернулися декілька пенсіонерів, котрі заявили про те, що невідомі особи пропонують їм продати свої іменні акції. Оскільки в закритому акціонерному товаристві корпоративні права поширюються лише на його членів, то така оборудка є незаконною. Проте її можна замаскувати генеральною довіреністю на управління пакетом акцій від імені номінального власника. Щоб не допустити проникнення сторонніх осіб, засновники, порадившись, вирішили скупити іменні акції в тих колег, хто побажає їх передати членам свого трудового колективу. Дивіденди були майже символічні, і багато пенсіонерів вирішили не обтяжувати себе зайвими клопотами. Так, за шість років відбувся перерозподіл акцій всередині товариства. Це відповідало нормам чинного на той час законодавства, але, мабуть, не влаштовувало тих, хто хотів прийти в чужий монастир зі своїм статутом, тому деякий час вони не давали про себе знати.

І ось 16 листопада 2006 року два молоді юристи — запоріжець Н. та житель міста Ізюм Харківської області Л. — від імені декількох акціонерів подали позовну заяву в Жовтневий районний суд Запоріжжя про визнання угод з відчуження акцій недійсними. Потім з'ясувалося, що акціонери такого доручення їм не давали, і дехто з них відкликав свої генеральні довіреності. Однак ухвалою без реєстраційного номера від 20 листопада 2006 року суддя наклала арешт на все майно ЗАТ «Запоріжкнига», хоча навіть формально акціонерне товариство не було відповідачем у справі. Потім також відбувалися дивні речі. Апеляційний суд Запорізької області 10 січня 2007 року скасував арешт на майно, але державний виконавець зажадав офіційного роз'яснення рішення суду вищої інстанції. Таку ухвалу винесли 3 квітня, однак арешт на майно був знятий лише 31 травня 2007 року. Більш як піврічний простій завдав підприємству величезних збитків, але чим можна виміряти моральну шкоду, заподіяну діловій репутації колективу? Адже під сумнів була поставлена і його участь у реалізації державної програми щодо забезпечення навчальних закладів підручниками.

— Для нас це теж стало ударом, — ділиться начальник Управління науки і освіти облдержадміністрації Олександр Верозубов. — Адже дружба освітян з колективом облкниготоргу, а пізніше ЗАТ «Запоріжкнига» складалася впродовж десятиліть. Співпрацювати із професіоналами, котрі нас ніколи не підводили, дуже важливо. Хоча тарифи на послуги в них мінімальні, зате віддача завжди максимальна. Бувало, наші партнери перед 1 вересня отримували таку величезну кількість підручників та навчальних посібників, що, здавалося, їх і за тиждень обробити не встигнуть, але вже через декілька днів ті книжки якимось дивом потрапляли до шкіл у найвіддаленіших сільських районах. Такий напружений ритм роботи по силах далеко не кожному.

Мабуть, тих, хто добивався буцімто справедливості для декількох пенсіонерів-акціонерів, не цікавили ні шкільні справи, ні діти, котрі після арешту майна ЗАТ «Запоріжкнига» вчасно не отримали нові підручники. І врешті-решт позивачі досягли мети, бо замість них збиранням доказів почав займатися суд, зобов'язавши надати реєстр акціонерів, договори купівлі-продажу акцій за весь період діяльності акціонерного товариства, практично всі журнали обліку, котрі входять до системи реєстру. Були й інші ухвали, котрі виносилися без присутності відповідачів і доводилися до їхнього відома із запізненням, але найбільше шокувало громадськість рішення суду від 14 листопада 2007 року, котре визнало недійсними у частині найменування акти купівлі-продажу 1332 іменних акцій і зобов'язало навіть не перерозподілити їх між усіма членами трудового колективу, а продати за номінальною ціною двом пенсіонерам, за плечима яких стояв Н.

Судова помилка чи упередженість?

І це за того, що позивачі стверджували: деякі засновники товариства реалізували належні їм акції відповідачам без пропозиції придбати іншим акціонерам. Але при чому тут покупці і чому право переважної купівлі суд першої інстанції поновив лише двом особам, нехтуючи інтереси інших? Розібратися у складному переплетінні правових норм, юридичних термінів і понять було вельми непросто, але колегія суддів Судової палати з цивільних справ Апеляційного суду Запорізької області у складі Лариси Стрелець, Ольги Савченко та Ольги Спас, заслухавши 20 лютого 2008 року учасників процесу та проаналізувавши надані матеріали, дійшла висновку, що рішення Жовтневого районного суду міста Запоріжжя від 14 листопада 2007 року не відповідає вимогам законності та обґрунтованості.

По-перше, задовольняючи позовні вимоги, суд першої інстанції виходив із того, що договори купівлі-продажу цінних паперів (простих іменних акцій) ЗАТ «Запоріжкнига», які укладалися між колишніми акціонерами товариства та відповідачами в період із 6 липня 1997 року по 17 листопада 2003 року, були укладені з порушенням процедури, передбаченої ч. 3 ст. 81 Господарського кодексу України. Йдеться про те, що саме акціонери закритого товариства мають переважне право на придбання акцій, котрі продаються іншими його засновниками. Але ж акції у чужі руки не потрапили, а застосування саме цієї норми Апеляційний суд визнав безпідставним, бо Господарський кодекс України на час укладення будь-якого із зазначених договорів ще не набрав чинності.

По-друге, оскільки процесуальні дії здійснювалися після набрання чинності Цивільним процесуальним кодексом України, то суд першої інстанції мав би керуватися його нормами, а він застосував для вирішення спору аналогію закону, передбачену ст. 11 Цивільно-процесуального кодексу Української РСР, відповідно до якої в разі відсутності закону, що регулює спірні відносини, застосовується закон, який регулює подібні відносини. Задовольняючи вимоги позивачів, суд виходив з положень ст. 114 Цивільного кодексу УРСР, відповідно до якої в разі продажу частки у спільній власності сторонній особі решта учасників спільної часткової власності мають право привілеєвої купівлі частки за номінальною ціною, крім випадку продажу з прилюдних торгів. І припустився грубої помилки. Бо відповідно до ст. 12 Закону України «Про господарські товариства» в редакції, що діяла на момент відчуження акцій у ЗАТ «Запоріжкнига», товариство було власником майна, переданого йому засновниками та учасниками, а також виробленої в результаті господарської діяльності продукції, одержаних доходів тощо. Що стосується акцій, то згідно зі ст. 3 Закону України «Про цінні папери та фондову біржу» вони є видом цінних паперів, який не надає їхнім власникам права власності на майно відповідного акціонерного товариства.

Ще однією, якщо можна так сказати, помилкою судді Жовтневого районного суду при розгляді цієї справи є те, що вона, застосовуючи положення ст. 114 Цивільного кодексу Української РСР, не врахувала, що відповідно до ст. 13 Закону України «Про власність» акції є об'єктами права приватної, а не спільної власності, і що відповідно до ст. 4 цього ж закону власник на свій розсуд володіє, користується та розпоряджається належним йому майном і має право вчиняти щодо нього будь-які дії, котрі не суперечать закону. Однак на момент укладення оскаржених договорів купівлі-продажу чинне законодавство не містило жодних обмежень щодо відчуження цінних паперів їхніми власниками. Але біда полягає в іншому: розглядаючи цю справу, суд знехтував ту обставину, що позов заявлено не до продавців, а до покупців акцій! Тобто до неналежних відповідачів. І вийшло, як у старому анекдоті про те, як один селянин відсудив у сусіда корову тільки тому, що її продав його кум...

Зламати колектив не вдасться

Подібних «проколів», на жаль, під час розгляду справи було допущено так багато, що вони цілком заслужено потрапили в поле зору обласної робочої групи з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств. За поданням правління ЗАТ «Запоріжкнига» прокуратура доручила міліції розслідувати дивну «правозахисну» діяльність Н. та Л. Важко судити, чи понесуть вони хоча б символічну відповідальність за свої дії, як і повірити в те, що за плечима молодих юристів не стоїть якась потужна фінансово-промислова група.

Події останніх років показали, що запорізька інтелігенція ні за що не віддасть колектив на поталу олігархам. І хоча в місті з'явилися представництва книготорговельних фірм з інших регіонів, а на Малому ринку є цілий ряд книжкових павільйонів, городяни насамперед звертаються в магазини «Запоріжкниги». Це — своєрідна естафета поколінь, котрі виросли і змужніли з книжкою в руках. Але не тільки. Людей приваблюють широкий асортимент літератури на всі смаки та помірні ціни, а також те, що вони можуть замовити тут книжку на потрібну їм тему або ту, що незабаром вийде з друку. Адже акціонерне товариство підтримує тісні зв'язки з усіма провідними видавництвами України та зарубіжними оптовими постачальниками. Крім того, на прохання постійних відвідувачів у магазині № 35 відкрили відділи букіністичної та комісійної літератури, і тепер сюди часто заходять люди з в'язанками книжок, знятих із запилених полиць. Виявляється, те, що комусь уже було не потрібно, знову знаходить своїх шанувальників, до того ж почався черговий бум на класику та на видання для дитячих закладів. А ще тут є те, чого практично не побачиш в інших книгарнях, — шкільна та вузівська література, постійний контингент покупців, починаючи з малят та їхніх батьків і закінчуючи дипломованими фахівцями та пенсіонерами.

З особливою вдячністю кажуть про колектив ЗАТ «Запоріжкнига» педагоги і працівники дошкільних закладів, бо ніхто їм не приділяє стільки уваги. І, мабуть, саме тому любов та повага до книгарень передаються як естафетна паличка від старших до молодших освітян, від дідусів та бабусь до їхніх онуків. І, незважаючи на загострення конкуренції, акціонерне товариство продовжує успішно працювати, про що свідчать його економічні показники. Якщо в 2006 році в системі «Запоріжкниги» було реалізовано книжкової продукції та канцелярських товарів на 1 мільйон 575 тисяч гривень, то в 2007-му — на 1 мільйон 708 тисяч. Та оскільки книжки бувають різні і кожна від якості видання має свою ціну, то кращою ілюстрацією може слугувати кількість прийнятих, оброблених і доставлених у загальноосвітні школи області підручників і навчальних посібників — відповідно 378 та 571 тисяча примірників. І це за того, що рішення Жовтневого районного суду про арешт майна та активів акціонерного товариства не дало можливості нормально працювати більш як півроку.

— Ми й нині не сумніваємося в тому, що в такий спосіб нас намагалися розорити і знищити як підприємство, — вважає голова правління акціонерного товариства Катерина Ковальова. — Адже під натиском не можуть встояти навіть заводи та гіпермаркети, а наш колектив налічує лише 50 осіб. Переважно це жінки, але кожна пропрацювала в системі книжкової торгівлі щонайменше 20 років, тож професіоналізм і високі моральні якості у нас на першому плані. Завдяки цьому і змогли витримати удар. А збитків зазнали величезних. У загальному підсумку вони становлять 772 тисячі гривень, і цю суму ми тепер намагаємося відсудити в ініціаторів судового процесу за участю ЗАТ «Запоріжкнига». Однак Н. та Л. із своїми довірителями під різними приводами в Оріхівський районний суд не з'являються, так само оминають і Господарський суд Запорізької області, незважаючи на те, що були офіційно попереджені. Утім, вони не приходять і на засідання в Жовтневий районний суд Запоріжжя, де за їхнім позовом ще з 2006 року «зависла», але вже в іншого судді, справа, аналогічна тій, за якою задовольнили нашу апеляційну скаргу Апеляційний суд. Тож говорити про те, що справедливість торжествує, ще рано. Тим паче що днями ми отримали ухвалу Верховного Суду України від 20 травня 2008 року про відкриття касаційного провадження стосовно виграної в Апеляційному суді справи. Як бачите, нам і досі не дають спокійно жити і працювати.

...А до чого тут Іван Федоров, можуть запитати читачі газети, котрі не читали попереднього матеріалу. Річ у тім, що перед входом до адмінкорпусу ЗАТ «Запоріжкнига» стоїть бронзовий пам'ятник російському та українському першодрукареві. І віриться, що й нині, і в майбутньому він зустрічатиме не якихось там пройдисвітів, а людей, котрі присвятили своє життя служінню Книзі.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

На знімку: завідувачка магазину № 35 «Книги» Олена Нікуліна, яка понад тридцять років працює в системі облкниготоргу та ЗАТ «Запоріжкнига».

Фото автора.

Події останніх років показали, що запорізька інтелігенція ні за що не віддасть колектив на поталу олігархам

Чорні хмари над найбільшим виробником світла

Майже детективна хроніка, яка не дає змоги сьогодні прояснити, хто все-таки зацікавлений у банкрутстві компанії «Енергоатом»?

АКТУАЛЬНО

«Заспів» ГоловКРУ

На прес-конференції 4 червня у Головному контрольно-ревізійному управлінні України наводилися дані проведеної ревізії державного підприємства «НАЕК «Енергоатом» за минулий рік. Констатувалося, що рівень фінансово-господарської діяльності Компанії за цей період не поліпшено, «а щодо багатьох техніко-економічних показників простежується їх значне погіршення».

Далі цитую мовою оригіналу.

«Так, за 2007 рік ДП «НАЕК «Енергоатом» отримало прибутку в сумі 345,1 млн грн., або у 5 разів менше порівняно з 2006 роком.

Якщо 2006-го проти 2005 року темпи зростання доходів випереджали темпи зростання витрат на 38,3%, то 2007-го проти 2006 року, навпаки, темпи зростання витрат перевищують темпи зростання доходів на 58,2 %...

Загалом ревізійними діями виявлено порушень у фінансово-господарській діяльності Компанії за 2007 рік на загальну суму 688,9 млн. грн., з них таких, що призвели до збитків, — 389,9 млн. гривень.

Основною причиною погіршення фінансово-господарських показників Компанії, як установлено ревізією, є численні факти недотримання керівництвом Компанії норм чинного законодавства та прийняття необгрунтованих управлінських рішень».

Реакція уряду

За кілька днів після прес-конференції КРУ, 12 червня, Управління правового забезпечення секретаріату Кабінету Міністрів розповсюдило електронною поштою інформацію про підсумки наради з питань розвитку ядерної енергетики і атомної промисловості, яка відбулася того ж дня на Запорізькій АЕС. У ній ідеться, зокрема, про те, що «уряд спільно з працівниками атомної енергетики домовився розробити стратегічний план розвитку галузі... вдалося повністю окреслити проблематику атомної галузі й окреслити шляхи вирішення проблем... повністю вирішено питання про фінансування галузі та підвищення заробітної плати її працівникам». І що, за словами Юлії Тимошенко, «Україна, як і всі країни світу, повинна думати про динамічний розвиток атомної енергетики...».

У цей час суд відкриває справу про банкрутство

З повідомлення прес-служби НАЕК «Енергоатом» від 23 червня ц. р.

«Скориставшись тимчасовим припинення дії Закону України «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств ПЕК» (№ 2711), три компанії—кредитори «Енергоатома» звернулися до Господарського суду Києва з приводу відкриття справи про банкрутство НАЕК «Енергоатом». Це — ТОВ «Енергія МК», ТОВ ПКФ «Енергоресурс» та ЗАТ «Укрспецресурс». Провадження у справі відкрито 3 червня ц. р.

Для задоволення вимог кредиторів суд також заблокував сплату «Енергоатомом» грошових зобов'язань, податків та обов'язкових платежів...

Підготовче судове засідання у справі про банкрутство НАЕК «Енергоатом» призначено на 2 липня».

Загроза йде від кланово-комерційного управління

Позавчора народні депутати від Партії регіонів Інна Богословська, Андрій Деркач та Володимир Сівкович провели прес-конференцію в агентстві «Інтерфакс-Україна». На ній наголошувалося, що банкрутство Компанії штучно ініціювало Міністерство палива та енергетики за активної участі КРУ. Мета цього заходу: заробити на розвалі Компанії вартістю в 32 мільярди гривень і з річним оборотом 12 мільярдів гривень.

Що штучно створювався ще в 2000 році борг «Енергоатома», розмивався фінансовий облік за допомогою випуску фіктивних векселів і боргових зобов'язань Компанії. І в 2002 році «Енергоатом» уже був банкрутом.

Учасники конференції наводили численні приклади «масштабних афер» в «Енергоатомі», здійснених у березні-травні 2008 року.

А у копії врученого журналістам депутатського звернення до Президента України і Генерального прокурора є такий текст: «Крім того, винесення Київським міським господарським судом Ухвали про призначення розгляду справи щодо банкрутства ДП НАЕК «Енергоатом» на 2 липня 2008 року використовується для шантажу підрядних організацій (поточних кредиторів ДП НАЕК «Енергоатом») за політичними та комерційними ознаками з метою втягнути ядерну галузь у політичну боротьбу та зібрати кошти на проведення позачергових виборів до Верховної Ради» (усно додавалось — на наступні президентські вибори).

Автори депутатського звернення просять вжити заходів прокурорського реагування щодо припинення злочинної діяльності, відшкодування збитків економічним інтересам держави, притягнути до відповідальності винних посадових осіб.

Без авторських коментарів...

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Віддали «Дружбу» в найми «Альянсу»...

Майже вісім років тому управління ЖКГ Кам'янця–Подільського уклало договір оренди цілісного майнового комплексу кінотеатру «Дружба» з ТОВ «Альянс–С», а міська рада ще й звільнила від орендної плати новоявлених інвесторів до січня 2005 року. Хоча в місті пільги на оренду комунальних приміщень переглядаються щороку, цьому ТОВ зробили виняток. Дуже вже переконливо, кажуть, запевняли добродії з «Альянсу», що «запустять» в колишній «Дружбі» вкрай потрібний стотисячній громаді з 38 відсотками молоді молодіжний центр. До того ж лише за якихось два–три місяці.

Чи то інвестори свої фінанси переоцінили, чи з обсягом робіт промахнулися, але попросили перенести «пуск». І так — не раз, і не два. Та тільки кожна чергова дата ставала «Юр'євим днем» — обіцянки завжди не виконували, довелося відкладати заповітну мрію кам'янчан до грецьких календ. Терміни переносилися, дія пільги теж... Добродії з «Альянсу», як випливає з рішення виконкому № 328 від 20.02.2003 року, вели самовільні роботи. Тому орендаря зобов'язували замовити проектну документацію, погодити кошторис та отримати дозвіл на виконання ремонтних робіт у виконкомі...

В останнє десятиріччя у місті не працював жоден із трьох кінотеатрів. Першою чергою заповітного молодіжного центру мав би стати бодай невеликий кінозал чи кінолекторій, бо кіно, як відомо, має неабиякий вплив на маси. Однак «Альянс», отримавши дозвіл на проведення ремонтних робіт, узявся спочатку за більярдний зал. «Та й тут справу вели без документації і до кінця не довели», — каже начальник управління оренди комунального майна Едуард Ровенський. Коли скінчилася дія пільг, орендодавець почав нараховувати плату, що була, як для бізнес-проекту, вельми символічною — 2632 гривні на місяць. Проте й цього «Альянс» не сплачував...

У 2005 році термін невдалої оренди закінчився, і місто зітхнуло з полегшенням: було вирішено більше не мати справу з такими орендарями. Та не так сталося, як гадалося. Бізнесмени не хотіли добровільно полишати ласий шматок у самому центрі міста. І потяглися суди за судами... Справа двічі пройшла дорогу від Господарського суду Хмельницької області до Вищого господарського суду. У результаті було винесено рішення стягнути з «Альянсу-С» заборгованість та виселити його з приміщення.

За цей час уже було і виселення, і новий захват колишньої «Дружби» «альянсівцями». Звернулися вони й до Львівського апеляційного адміністративного суду, який 17 квітня цього року виніс рішення розглянути на сесії міськради заяву ТОВ «Альянс-С» про приватизацію кінотеатру шляхом викупу. Депутати розглянули і... відмовили, оскільки «Дружба» не входить до переліку об'єктів комунальної власності, що підлягають приватизації. А щоб громада знала позицію кожного, проголосували поіменно. До якого стану довели «Дружбу» горе-орендарі, можна було пересвідчитися під час прес-пулу. Обдерті стіни та стеля, відсутність дверей, пустка, яка нічим не нагадує про колишній культурний центр.

Нині доля «Дружби» знову в руках міськради. Хотілося б вірити: гіркий урок допоможе народним обранцям та посадовцям відповідальніше підходити до громадського майна. «Де загальне добро в упадку, — казав геніальний Котляревський, — забудь отця, забудь і матку...» Не те що сумнівних «друзів», яким хотілося «догодити» комусь із попередньої влади.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото автора.

До якого стану довели «Дружбу» горе-орендарі, можна було пересвідчитися під час прес-пулу

Стан пляжів — незадовільний

Саме так висловився міський голова Андрій Матковський, розглянувши стан підготовки зон відпочинку біля води до літнього сезону. Хоча силами райвиконкомів і підприємців відремонтовано роздягальні й туалети, прибрано сміття, але санепідемстанція та інспекція з контролю за благоустроєм мають ще чимало претензій. Наприклад, на пляжі, що у Ленінському районі, слід провести повторну рекультивацію піску, встановити додаткові контейнери, в Октябрському районі — почистити дно, у Київському — збудувати фонтанчики питної води.

Андрій Матковський доручив створити робочу групу, яка визначить зону створення сучасного центрального пляжу з установленим режимом роботи, охороною. Гроші на це буде закладено у міський бюджет.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область

На 95-му році життя, після тяжкого захворювання, помер

СВЯТОГОРОВ Олександр Пантелеймонович,

полковник у відставці, колишній командир партизанського загону «Зарубіжний», видатний розвідник, багаторічний член Комісії у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. при Верховній Раді України, в минулому працівник органів державної безпеки.

Все своє життя Олександр Пантелеймонович віддав сумлінному захисту інтересів Батьківщини та радянських людей, брав безпосередню участь у війні з німецько-фашистськими загарбниками та у визволенні країн Європи від фашистського поневолення. Чесною працею, сміливістю і безкомпромісністю у боротьбі з ворогом, а також уважністю і доброзичливістю до людей він здобув велику шану і повагу серед членів Комісії у справах колишніх партизанів, друзів та працівників державних установ.

Після війни був активним учасником виховання молоді, зарекомендував себе як принциповий захисник історичної правди про Велику Вітчизняну війну та підпільно-партизанський рух в Україні. Він автор документальних творів з історії боротьби в роки війни партизанів і підпільників з фашистськими загарбниками. Часто з цієї тематики друкувався в періодичній пресі, виступав на радіо і телебаченні.

Святогоров О. П. удостоєний державних нагород: орденів Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ступеня, Богдана Хмельницького III і II ступенів, «За заслуги» III ступеня та Почесної грамоти Президії Верховної Ради Української РСР, він також нагороджений трьома орденами Чехословаччини і двома — Польщі.

Світла пам'ять про відважну, добру і принципову людину — **СВЯТОГОРОВА Олександра Пантелеймоновича** — назавжди збережеться в наших серцях.

Комісія у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. при Верховній Раді України.

РЕГІОНИ

РІВНЕ

Відкрито новий завод

У селі Велика Омеляна Рівненського району введено в дію міні-завод «Ліхтнер Бетон Рівне» (адреса офісу: 33027, м. Рівне, вул. Орлова, 47, контактний телефон-факс 8(0362)28-87-89), на будівництві якого використано 15 мільйонів гривень іноземних інвестицій. Він виготовлятиме товарний бетон, збірні бетонні та залізобетонні вироби, бетонні суміші, готові до використання, будівельні вироби з бетону.

Новий завод — це одне з підприємств німецької будівельної компанії «Lichtner Beton», яка працює на європейському ринку майже 60 років і посідає провідне місце у своєму сегменті, а в Україні має ще й заводи у Луцьку, Тернополі, Львові. До речі, німецька компанія у рамках спільної діяльності з українською «Siemens Gabro» зараз у селі Берестовець Костопільського району монтує обладнання для виготовлення базальтового щебеню, обробки піску, мармуру, граніту. В рамках цього проекту передбачають використати 3,5 мільйона євро іноземних інвестицій.

Олександра ЮРКОВА.

ВІННИЦЯ

Відновив роботу Вінницький аеропорт

Після більш ніж десятирічної перерви з Вінницького аеропорту здійснено перший рейс до Сімферополя. Вартість квитка на літак Ан-140 — 500 гривень, час польоту — 1 година 55 хвилин.

«Це перший і поки що єдиний рейс, — каже заступник директора аеропорту Станіслав Мазурець. — Польоти на півострів будуть щосереди за маршрутом Київ—Вінниця—Сімферополь. До столиці можна долетіти за 140 гривень.

Польоти на внутрішніх лініях, за словами співрозмовника, збиткові, тому основні сподівання — на маршрути до зарубіжних країн. З наданням аеропорту статусу міжнародного планується відкриття рейсів до Туреччини, Єгипту, Сирії, Ізраїлю та Росії. Вінницькі повітряні ворота залишаються комунальним підприємством, на відновлення його роботи з обласного бюджету вже витрачено 3,5 мільйона гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Територія конфлікту

На Херсонщині — черговий конфлікт з участю засобів масової інформації. Засновників інформаційної агенції звинувачують у незаконних діях щодо партнерів, привласненні коштів та фальсифікації документів. З цього приводу обласна прокуратура порушила кримінальну справу.

— Кримінальна справа порушена за фактами перевищення повноважень службовими особами та підробки документів, що спричинило тяжкі наслідки, — підтверджує прес-секретар Херсонської облпрокуратури Федір Самойленко.

Конфлікт спалахнув після того, як у Новокаховського заводу крупних електричних машин змінився господар. Коли нові керівники взялися до «ревізії» своїх активів, то з'ясувалося, що один з провідних виробників вкрай необхідної народногосподарському комплексу продукції — електродвигунів — «обріс» численними торговими домами.

— Ми вирішили від них відмовлятися, оскільки такі структури виконують роль посередника, через що підвищується вартість товару для замовника, — каже Віктор Єлісеєв, перший заступник гендиректора ЗАТ «ЗКЕМ». — У ході ревізії було також виявлено, що один з таких торгових домів — «ТОВ «ТД «НКЕМЗ» виступив співзасновником товариства з обмеженою відповідальністю «PR-агенція Віта», перевівши на рахунок новоствореного товариства значні кошти. Два інші співзасновники, громадяни Віктор Ж. і Тетяна М., також внесли певну суму, але значно меншу. Таким чином, Торговий дім став власником 98,98% статутного фонду. Згідно із засновницькими документами, «Віта» виступила засновником двох газет та супутникового телебачення. Прибуток від діяльності мав би розподілятися між співзасновниками згідно внесеним коштам. Проте згодом у засновницькі документи були внесені суттєві зміни. Виходило так, що Торговий дім вийшов із складу засновників, а внесені гроші розподілив між іншими співзасновниками, причому з зазначенням сум: громадянину Ж. тепер належало 70 відсотків, а громадянці М. — 30. Про всі ці зміни свідчив протокол зборів, який від імені Торгового дому «НКЕМЗ» підписав... той же громадянин Ж., котрий був одночасно помічником директора ТД, тобто, службовою особою.

Свідчення про цю оборудку можна отримати з постанови № 500064-08 про порушення кримінальної справи: «У дійсності загальні збори учасників ТОВ «ТД «НКЕМЗ» не проводилися, письмові повідомлення про їх проведення та питання порядку денного заздалегідь не направлялися».

У конфлікті фігурує також і рішення Господарського суду Херсонської області: «Визнати недійсним рішення загальних зборів учасників ТОВ "ТД «НКЕМЗ» від 14.03.07 про вихід зі складу учасників ТОВ «PR-агенція «Віта» та передачу часток іншим учасникам». Оскаржене Ж. та М. рішення Апеляційний суд у Запоріжжі в цій частині залишив без задоволення.

У свою чергу, попередній директор звернулася до Вищого господарського суду, щоб розібрався в конфлікті. Вона не згодна з висновком прокуратури. «Я нічого не крала і не порушувала законів!», — написала вона у зверненні до місцевих засобів масової інформації.

Тим часом, керівники ТОВ «ТД «НКЕМЗ», яких суд поновив у числі засновників PR-агенції, змушені долати опір своїх партнерів. Адже новопризначений директор агенції не може потрапити до приміщення «Віти», йому досі не передано печатку, належні документи. «Але ж ми будемо послідовними і керуватимемося усіма законними підставами у поверненні свого майна та коштів», — запевняє Віктор Єлісеєв.

Алла БРУСИЛОВА.

Два цебра піску й на десять сантиметрів ширші двері

Цього достатньо, щоби полегшити життя людям на інвалідних візках, — стверджує приватний підприємець Олег Іваненко з Броварів, що на Київщині. Неувагу, навіть неповагу держави до потреб інвалідів він відчув на собі сповна. Адже відвідування магазинів, громадських установ чи навчальних закладів у нашій країні для інвалідів практично неможливе. Під'їзних шляхів (пандусів) немає, а коляски зазвичай не проходять у двері будинків і ліфтів.

Директору Вінницького центру інвалідів на візках Максиму Нізікову такі проблеми також знайомі — восени буде 13 років, як він «поламався». В один рік із Олегом. Познайомилися хлопці у санаторії в Саках. Ще подібний державний центр є у Євпаторії. Але будь-хто з колясочників знає, що потрапити туди майже нереально й дорого. Та й потреби України в таких закладах в десятки разів більші. До речі, в Америці діє спеціальна державна програма безбар'єрності. Сусідня Росія подібних центрів не має, тож вони зазвичай їдуть до нас.

Максим — меценат. Він спонсорує і підтримує акції для інвалідів, про що дуже скромно воліє мовчати. Має свій готель у селищі Оленівка Чорноморського району АРК, половина в якому обладнана під потреби людей на візках. Максим з Олегом мріють створити центр, де інваліди могли б проходити трудову і психологічну реабілітацію, відпочивати і займатися спортом. Вони звернулися до оленівського селищного голови Юрія Щолока з пропозицією створити такий центр на базі сільської школи. За словами хлопців, Юрій Анатолійович не поставив жодного зайвого запитання. Оленівська школа розрахована на 1200 місць, нині навчається 132 дитини. Тут саме проводиться ремонт, тож без особливих додаткових витрат можна доробити пандуси, переробити спортзал і роздягальні, щоб інваліди могли займатися спортом. Тепер у планах Оленівської сільради — створення комплексу з дитячим садком, бібліотекою, музеєм і виставковим залом. А років за три — будівництво тренажерних і спортивних залів з глядацькими трибунами. А це вже можливість проводити міжнародні змагання. До речі, на Тарханкутському півострові вже була акція дайвінгу для інвалідів, тож такий напрям розвитку також цікавий.

Директор Оленівської школи Олексій Прохоров нову справу підтримує. А своє селище називає не інакше як «град Оленівка». У його кабінеті є чудові фотографії тарханкутських бухт і краєвидів. Це — дидактичний матеріал для школярів. Тут усі бухти кримського півострова названо своїми іменами, адже в сучасних картах багато неточностей. «Хочу, щоби наші діти говорили і називали їх правильно. І всім могли розказати. Ось тоді вони будуть патріоти». Як на мене, патріоти в цій історії створення центру для людей з особливими потребами — усі названі герої. Адже про державу судять з її ставлення до дітей та інвалідів. У цій історії збігається усе. І вона матиме щасливе продовження.

Анастасія СИРОТКІНА.
Оленівка, Крим.

Фото автора.

Слово беруть «Медобори»

Лише два роки тому народилося приватне видавництво «Медобори-2006». Але за цим стоїть немало років зусиль ентузіаста з Кам'янця-Подільського Мирослава Мошака та його команди.

Ще 1997 року історико-культурологічне товариство «Подільське братство», яке він очолював, випустило кілька книжок — «Про минулі часи на Поділлі» Дмитра Дорошенка, «Легенди Товтрів-Медоборів» краєзнавця Тамари Сис, кілька вісників «Подільського братства». А потім економічні труднощі змусили видавців... штампувати етикетки. І ось нарешті книга витиснула етикетку! Крім власних видань, ще 30 видавництв, серед яких імениті «Нора-друк», «Смолоскип», «Юніверс», «Вища школа», «Каменяр», «Істина», розміщують свої замовлення у Мирослава Мошака.

Продукція «Медоборів» орієнтована на український ринок. Навчально-методична шкільна та дошкільна література розходиться швидко. Часто її авторами є вчені подільських університетів. Тісна співпраця у видавців і з Хмельницьким обласним інститутом післядипломної педагогічної освіти. А художник Віктор Закриничний, чиї твори є в багатьох музеях та збірках Європи, уклав цікаву книжку «Розмалюй своє місто».

Щаслива доля книг, що побачили світ у цьому видавництві. До прикладу, доцент університету Василь Якубовський видав монографію «Скарби Болохівської землі», книга розійшлася в СНД, є заявка вже на третій випуск. Його ж підручник «Музеєзнавство» ухвалений Міністерством освіти і науки для використання вищими учбовими закладами. Третє видання витримує книга історика Валерія Степанкова «Розвідка і контррозвідка Богдана Великого».

Робити те, що ніхто досі не спромігся, — правило «Медоборів». На замовлення видавництва «Смолоскип» у «Медоборах» видрукувано «Зустрічі й прощання» академіка Григорія Костюка, уродженця села Боришківці під Кам'янцем. Костюк, закинутий долею за океан, був довго забороненим на Україні. «Унікальнішого явища в українському літературознавстві я не можу назвати», — каже доцент Кам'янець-Подільського національного університету Людмила Третяк. На презентацію прибуде із США син академіка Теодор, учений в галузі космічної науки.

А ось продукція на потребу дня — серія «Поради господаря». Професор Анатолій Цвігун, один із авторів серії, каже: «84 відсотки молока в Україні та 70 відсотків м'яса виробляються в дядьків по хлівах. Наша ж наука продовжує клепати книги для колгоспів. Тому ми взялися за порадник для тих, хто насправді годує народ — «Виробництво молока на малій фермі». Книга накладом півтори тисячі вже розійшлася на Хмельниччині, потрібна ще тисяча. Задумали проект для міні-кролеферм. Держава такі видання не підтримує».

Не тільки розвиток видавництва, нові серії, як-то «Дослідники Поділля», а й заснування Центру книги, літературного кафе у задумах Мирослава Мошака. Він і сам активно популяризує Поділля — написав книги «Маківська оздоровниця» та «Сатанівська оздоровниця».

Віра ШПИЛЬОВА.

Польоти на внутрішніх лініях збиткові, тому основні сподівання — на маршрути до зарубіжних країн

Звідки надійде допомога

Мої батьки мешкають в Кириківці Сумської області, їм — по 77 років. Батько прикутий до ліжка, мама з великими труднощами пересувається за допомогою ходунків.

Нас у батьків троє, але ми живемо й працюємо у Києві, у кожного є сім'я. По черзі їздимо до рідних нам людей. Ми пропонували батькам переїхати до нас. Але все життя проживши в селі, вони не уявляють себе без нього.

Дуже зраділи, коли дізналися, що в селі працює центр соціальної допомоги одиноким пенсіонерам. До батьків почала навідуватися Надія Троцька. Надія Миколаївна шанобливо опікується старенькими. Роботи вистачає зранку і до вечора — ліки та продукти закупити й принести, приготувати їжу, кімнату та двір прибрати, води набрати, грядку прополоти. І так щодня! А ще живе спілкування. Його не замінить ані телебачення, ані радіо.

На превеликий жаль, у Великописарівському територіальному центрі соціальної допомоги виникли проблеми: у місцевому бюджеті немає грошей для оплати роботи працівників. Нині їм платять всього 75 відсотків від ставки. У селищі п'ять соціальних працівників, у кожного — близько 13 чоловік підопічних. Що буде з ними? Чи покинуть їх напризволяще?

Виходить, що люди, які життя пропрацювали в селі, віддали свою силу, здоров'я державі, тепер нікому не потрібні! Хіба держава не повинна знаходити кошти, щоб оплачувати соціальним працівникам їх нелегку роботу? Адже це ще й робочі місця для сільських працездатних жінок.

Людмила КОРНІЮК.

Київ.

ПРОБЛЕМА В КОНВЕРТІ

Води немає. І це в наш час...

Добрий день, рідний «Голосу України»! Звертаються до вас жителі міста Юнокомунарівська з величезним проханням допомогти нам. На нашій вулиці Шишкіна понад тиждень немає води. Коли звернулися до Юнокомунарівського виконкому, то заступник голови виконкому показав мені ескіз і сказав: «Якщо ми зможемо виконати те, що накреслено на ескізі, то вода буде в усіх. Але на це потрібні гроші, яких у нас немає».

Вибачте, звичайно, але з ескізу їсти не звариш і ним не помиєшся. Найобурливіше — таке в нас відбувається з року в рік, особливо влітку. Буває, підеш до Єнакіївського виконкому, звідти зателефонують директорові міськводоканалу. На якийсь час вода піде, а потім знову зникне. Нам уже набридло ходити по всіх інстанціях, сил не залишилося так жити. Чому порушуються наші конституційні права? Не вірю, що питання не можна вирішити позитивно. Адже ми не в епоху печер живемо!

Від імені жителів по вулиці Шишкіна — Людмила НОСЕНКО.

Юнокомунарівськ Єнакіївського району Донецької області.

***P. S.* 26 травня телефонувала заступникові голови виконкому запитала: коли ж у нас буде вода? Він відповів, що начальник фільтрувальної «дав добро» відкрити засувку трохи більше й дати людям воду. Але досі води так і немає. Допоможіть, будь ласка, вирішити наше питання...**

ФОТО З КОНВЕРТА

Хоч не пишно, та затишно!

Фото Тетяни ПЕТРОВСЬКОЇ. Житомир.

Одні люди можуть скористатися заощадженнями, а інші — ні

За останні декілька років досить гаряче обговорюють різні комунальні питання. Отже, в людей, які мають заборгованість з цих послуг, вирішується питання їхнього погашення за рахунок радянських внесків. Принаймні хоча б так вони можуть скористатися своїми чесно заробленими грошима. Але чому не вирішується питання тих, хто не має заборгованості з комунальних послуг, а гроші на внесках є?

У нашій сім'ї, приміром, лежить (на радянських внесках) понад 50 тисяч гривень, і ми з великим задоволенням скористалися б своїми грошима для опалення квартири, її газифікації (до речі, систему опалення в нас відрізали більш як три роки тому). Що ж виходить: одні люди можуть скористатися своїми заощадженнями, а інші — ні. А нам дуже потрібні ці гроші. Будинок, в якому ми живемо, заселений 1946 року, тож нескладно уявити, які в нас умови...

Микола ДОВГАНЬ.

Брянка Луганської області.

ДУМКИ ВГОЛОС

Російською мовою спотворили фільм

2 травня 2008 року в Севастопольському кінотеатрі «Росія» я дивилася добре розрекламований фільм «Залізна людина» з відомими американськими зірками. Очевидно, через надмірну ненависть до рідної мови і неповагу до глядачів фільм було спотворено, тобто український переклад російським.

Спочатку стрічку переклали чудовою українською мовою, до кожного героя "Залізної людини» ідеально підібрали голос перекладача. І раптом на досконалий переклад наклали інший — російськомовний. До того ж усі герої фільму розмовляли одним і тим само чоловічим голосом, дуже неприємним на слух.

Я вільно володію російською мовою, проте не могла зрозуміти й половини того, що казали з екрану. Цей похід у кіно виявився найжахливішим.

Невже кінотеатри саме так «підвищують» свої касові збори? Усе це ганебна брехня, ніби з російським перекладом збільшується кількість глядачів. Повстає запитання: скільки можна терпіти знущання над правами громадян України, глядачами — байдуже, якою мовою вони розмовляють, — над українською мовою і законодавством? Коли можна буде вільно піти до кінотеатру і подивитися будь-який фільм українською мовою без усіляких казусів?

О. ЯКОВЛЄВА, 24 роки.

Севастополь.

Хто ми є?

Минають роки. Змінюються президенти, депутати, Кабінет Міністрів та його керівники, реформуються Збройні Сили. Але нічого не змінюється у статусі інвалідів Збройних Сил, які отримали захворювання, пов'язані з проходженням військової служби. Про нас забули військові комісаріати, і районні, і обласні, і загалом держава.

Досягши 18—20-річного віку, ми виконували свій обов'язок перед державою за наказом військових комісаріатів. Коли ж отримали захворювання, нас комісували в молоді роки і на цьому забули. Ніхто не згадує про інвалідів Збройних Сил, про їх лікування, оздоровлення. Про доплату до пенсії чи пільги на комунальні послуги, як іншим категоріям інвалідів, про яких держава дбає. Ми і самі не розуміємо: хто ми?

Жодна інстанція, куди ми зверталися, не дає відповіді, до якої категорії ми належимо чи прирівнюємося. І ніхто з посадовців не хоче брати на себе відповідальність за нас.

Коли ж нарешті держава вирішить питання про статус інвалідів Збройних Сил України?

Олексій ХОРУЖИЙ, Борис МАРТИНЕНКО, Анатолій МОСКОВКА, інваліди Збройних Сил різних років призову, — усього сім підписів.

Зіньків Полтавської області.

З п'ятирічного віку мав трудові обов'язки

Я 1934 року народження і не належу до дітей війни. Бо не був я дитиною, не знав дитячих забав, дитячого садка. Моїми іграшками були цуценята і кошенята. Зате в п'ятирічному віці вже мав трудові обов'язки — збирав довгоносиків на посівах цукрових буряків. І не заради розваги: тодішня влада зобов'язала матерів–колгоспниць брати на поле своїх дітей.

У війну замінив батька: рубав дрова, носив воду, пас корів, садив, підгортав і збирав картоплю.

Після визволення України від німців став коноводом. У літню спеку, бувало, днями не злазив з коня.

Та серед важкої роботи були й свої радості. Сучасні діти, напевно, не так радіють подарованому комп'ютеру, як я колись торбині, котру мати пошила мені з рушника, щоб носити книжки до школи. Я й досі пам'ятаю той день і те відчуття щастя.

Влада ж побачила мене тоді, коли виріс і повинен був іти до армії. У липні 1956 року закінчив військове училище, а в жовтні цього ж року мене, 20-річного лейтенанта, з тисячами таких само юнаків, за ніч закинули до Угорщини, під кулі. Заяву, щоб їхати, я не писав, у батьків згоди теж не питали...

З Угорщини повернувся інвалідом й одразу включився в суспільно-корисну працю. За 41 рік трудового стажу, з яких 20 літ працював у шкідливих умовах (список № 2), заробив мізерну пенсію (бо вийшов на неї у 1991-му). Тодішній керманич з висоти свого розуміння урівняв мою пенсію з сусідчиною, яка мала два місяці стажу.

Теперішня, демократична, влада збільшила пенсію на сотню гривень, як інваліду війни. А я ще й дитина війни, але мені не платять 47 гривень. Напевно, таких «хапуг», як я, в Україні чимало, і де ж держава набере усім по 47 гривень?..

А. МУЗИЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

І названо наше місто Героєм!

Ми, корінні одесити, діти Великої Вітчизняної війни, народилися в цьому місті й пережили всі труднощі того жахливого часу. Щиро пишаємося Одесою, але День Перемоги зустрічаємо зі сльозами на очах.

Нам є що згадати. Постійно доводилося ховатися у старих підвалах і сараях від румунських хижаків. Вони, під приводом розшуку партизанів, забирали останні запаси продовольства у хворих, у старих і дітей. Не милували нікого. Війська Антонеску разом із німецькими військами «СС» знищували євреїв, вішаючи їх на вулицях міста. І все це відбувалося на очах дітей 5—6 років. А ще наше дитинство «знамените» розривами бомб, снарядів, осколки від яких були іграшками.

У день визволення Одеси ми бігли назустріч утомленим і голодним солдатам з надією побачити своїх батьків. Несли їм подарунки: махорку, шкарпетки, шарфи — в кого що було.

Жахи війни і голод позначилися й на нашому здоров'ї. Пропрацювавши майже 38—40 років на благо міста, багато хто з нас стали інвалідами, такими, що потребують допомоги й захисту. Але, незважаючи на все це, ми залишаємося у строю: працюємо в Раді ветеранів, займаємося волонтерською доброчинністю.

Що стосується мене особисто, то на згадку про загиблого батька вирішила присвятити своє трудове життя Внутрішнім військам МВС. Прослужила 25 років у секретній службі, одержала 10 нагород, є серед них і «За військову доблесть». Крім того — солістка ансамблю, лауреат всеармійського конкурсу. Тільки от пенсія для військовослужбовців занадто мала Лише 760 гривень...

Вероніка ЄФІМОВА,

ветеран і член асоціації ветеранів МВС України.

Телереклама забирає час та кошти

Багато написано у вашій-нашій газеті «Голос України» критичних матеріалів про телевізійну рекламу. Я повністю згоден з ними, але всі вони відображають емоційний і моральний бік питання — вплив на настрій телеглядача та виховання молоді, а в негативі реклами є ще й економічний бік. Нав'язливі ролики забирають приблизно 30 відсотків телевізійного часу. Це свідчить, що третину ціни телевізора та вартості електроенергії використовує стороння особа.

Можете собі уявити, що ваш автомобіль через кожні 20 хвилин хтось зупиняє і, нічого не кажучи, певний час возить свого клієнта. Жах! Але така само ситуація і з рекламними вставками, які роблять без попередження й обмежень у часі.

І ще нагадаю: в Конституції України написано, що приватна власність недоторканна, тому в телепрограмах треба зазначати час, який відводиться на рекламу. Телеглядач має сам визначатися, дивитися її чи ні. Тоді рекламні компанії готуватимуть якісні матеріали, а не «зомбуватимуть» багаторазовим показом того самого.

Олександр САКОВСЬКИЙ, пенсіонер.

Кегичівка Кегичівського району Харківської області.

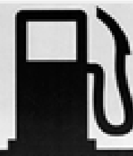
Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА

ГОЛОС УКРАЇНИ № 121 (4371)
П'ЯТНИЦЯ, 27 ЧЕРВНЯ 2008

Вартість життя

ЦІННИКИ ЛИПНЯ (ПРОГНОЗ)

Дуже багато чинників — календарних, виробничих, регуляторних, адміністративних тощо — вказують на те, що саме в липні статистика зафіксує абсолютне загальне зниження споживчих цін, так звану дефляцію. Але щонайбільше — в межах одного відсотка. На мою думку, досягти істотнішого результату не дадуть інфляційні очікування, які відновляться в процесі україно-російських переговорів стосовно поставок газу на 2009 рік, а також під впливом політичних дискусій щодо наслідків законодавчих змін у держбюджеті-2008.

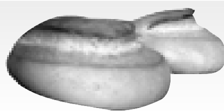
БЕНЗИН (високооктановий) — *подорожчання середніх роздрібних цін на 2 відсотки (до 6,5 гривні за літр).* **ДИЗПАЛЬНЕ** — *на 3 відсотки (до 6,8 гривні за літр).*

Я виходжу з того, що цінова динаміка на ринку нафтопродуктів не вийде за рамки червня, оскільки впродовж літа позитивний вплив на вартість пального справлятиме зміцнення гривні проти американської валюти. Так само я виключаю стабілізацію цін на дизпальне, оскільки його подорожчання — загальноєвропейська тенденція, пов'язана з більш високим попитом на нього, ніж на бензини. Проте різкого подорожчання дизпального, яке опосередковано позначилося б на основних продуктах харчування, очікувати не варто.

БОРОШНО *(найбільш уживані сорти) — подешевшання на 1 відсоток.*

Стабілізація цін на зерно, яка спостерігається більше місяця, посилений моніторинг цін на борошно і хліб з боку контрольних органів та АМКУ, вимушена активізація роботи борошномельної галузі з огляду на боротьбу із затовареністю обіцяють гарні передумови для зниження цін.

ХЛІБ БІЛИЙ, *першого сорту, формовий — подешевшання на 2 відсотки (до 10 копійок на кілограмі).* **ХЛІБ ЖИТНІЙ** *— подешевшання на 2 відсотки (до 11 копійок на кілограмі).*

М'ЯСО *— подорожчання на 3 відсотки (свинина — до 5 гривень на кілограмі, яловичина — до 4 гривень на кілограмі, курятина — до 5 гривень на кілограмі).*

У червні курячими тушками в деяких торговельних мережах столиці вже торгували по 80—85 гривень. Куряче філе стрибнуло в ціні за місяць на 17—23 відсотки. Уряд у пожежному порядку почав шукати винуватців, тоді як цілком очевидно, що це наслідок загальнодержавної реакції — попит на курятину зумовлюють дорожчі свинина та яловичина. Споживач за прикладом росіян також перелаштовується на дешевшу продукцію. Поза тим, з огляду на високу концентрацію виробництва курятини на ринку, я не здивуюсь, якщо АМКУ віднайде серед виробників порушників антимонопольного законодавства. Поза сумнівом, позитивний вплив на вартість м'яса справить урядовий дозвіл для Держкомрезерву продавати його безпосередньо підприємствам роздрібної торгівлі.

ЦУКОР *— подорожчання на 3 відсотки (до 3,85 гривні за кілограм).*

Серйозних цінових коливань очікувати не варто через існуючі домовленості між виробниками цукру та урядом. Але й на істотне подешевшання солодкого продукту очікувати не варто, адже роздрібна торгівля ніколи не відмовлялася від того, щоб накинути кілька копійок в період масової консервації фруктів та овочів.

ФРУКТИ *— подешевшання на 10 відсотків, овочі — подешевшання на 20 відсотків.*

Ціни на фрукти й овочі почали знижувати ще на початку червня. Причому яблука за лічені тижні подешевшали на 30—40 відсотків, капуста — до 20. Молоді овочі на 60—80 відсотків коштують дорожче. Картопля минулого врожаю з прилавків зникла вже у червні, а неістотне подорожчання цьогорічної нівелює потужна пропозиція приватних господарств у липні.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Поза сумнівом, перед урядом постане локальна проблема — дефіциту потужностей для перевалювання та зберігання зерна нового врожаю, оскільки є всі підстави вважати, що він буде щедрий. І загальна — у який спосіб мінімізувати втрати фермерських господарств від подешевшання готового продукту на тлі неадекватної собівартості. Якщо локальну може зняти активізація експорту зерна, розширення хлібобулочного асортименту в торговельних мережах тощо, то загальна потребуватиме нелінійних цілеспрямованих підходів від МінАПК, уряду і законодавців. З огляду на це я не виключаю, що чимало дрібних господарств постануть перед загрозою банкрутства.

КРУПИ *— подорожчання 0 відсотків.*

Ціни на крупи втримаються під впливом загальної тенденції до подешевшання товарів продовольчої групи й унаслідок зміни структури споживання на користь картоплі нового врожаю і почасти макаронних виробів. Винятком може стати рис, який імпортується в країну за природно високими цінами.

МОЛОКО і МОЛОКОПРОДУКТИ *— подешевшання на 5 відсотків.*

На інерційне скорочення цін вказують низькі закупівельні ціни і потужна пропозиція, зумовлена жорсткою конкуренцією між виробниками молочної продукції і, зрештою, сезонне відновлення кормової бази в приватних господарствах. Поза тим варто зробити застереження. Минулого місяця ціни на молоко в столиці якось раптом підстрибнули мало не до єврорівня. І якраз мало не на другий день після президентського вето на законодавче обмеження торговельних надбавок на 15 відсотків. Від подібних сюрпризів ніхто нині не застрахований.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Президент країни Віктор Ющенко ветував зміни в Закон «Про митний тариф України» через доповнення, яке відтерміновувало на початок наступного року зниження імпортного мита на автомобілі, шоколад, вина і м'ясо. До моменту розгляду зауважень Президента в парламенті імпортери цих видів продукції тепер дезорієнтовані: що робити з цінами? Це типовий приклад того, як політична дестабілізація негативно впливає на динаміку ділової активності в бізнесовому середовищі.

АЛКОГОЛЬНІ НАПОЇ: КОНЬЯК *— 0 відсотків,* **ГОРІЛКА** *— 0,* **ВИНО** *подорожчає на 5 відсотків.*

Подорожчання вин зумовлять імпортні надходження. Коньяк і горілка збережуть свої ціни завдяки дуже ймовірному запровадженню мінімальних цін на міцні напої з боку профільної асоціації та лібералізації акцизів — з боку парламенту. Так само на прогнозований масштаб середніх роздрібних цін вплине затухаюче вітку споживання горілки і очікування високого врожаю зернових. Натомість пива питимуть більше, і на нього ціни не встоять.

ТРАНСПОРТ *— подорожчання на 3 відсотки.*

Середина літа — традиційно зручний період для того, щоб скоротити кількість пільгових категорій пасажирів на автотранспорті (в маршрутках), а також нагадати місцевим органам влади про економічно необгрунтовані тарифи за проїзд на залізниці. Якщо цього не уникнути, то три відсотки матимемо автоматично.

ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ *— подорожчання на 5 відсотків.*

Місцеві органи влади активізують роботу, пов'язану з приведенням до економічно обгрунтованих тарифів на тепло-, газо- та водопостачання. Уряд згадає про неосвоєні капіталовкладення у реставрацію комунальних мереж і нездійснені заходи з підготовки ЖКГ до початку опалювального сезону. Подорожчання комунальних послуг залишиться непоміченим на тлі примітного подешевшання продуктів харчування. Але електроенергія подорожчає відчутно.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Експерти цілком слушно застерігають уряд від використання інфляційних доходів (що вища інфляція, то істотніші податкові надходження до держбюджету) задля споживання. Адже за теперішніх цін підвищувати соціальні стандарти означало б стимулювати інфляцію. Це по-перше. Високі ціни виробників ще не гальмують витратну компоненту в продукції харчового ринку. Це по-друге. Але певний дезінфляційний вплив від зміцнення гривні та вступу до СОТ ми відчуємо вже у липні — імпорт (і споживчий, і інвестиційний) почне потроху дешевшати.

ОФІЦІЙНИЙ КУРС *— 4,85 гривні за долар США.*

Мій прогноз базується на передчутті зниження доларової пропозиції на міжбанківському ринку через намір Нацбанку зобов'язати комбанки резервувати до 20 відсотків зовнішніх позик, залучених на термін до півроку. З цієї само причини можна очікувати чергові проблеми з ліквідністю в фінансових установах, а відповідно — і незначного (на 1—2 відсотки) подорожчання короткострокових кредитів.

Сергій ВЛАД.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

З РЕГІОНІВ

Хліб дорожчає просто на очах

Головне управління статистики в Одеській області стверджує, що ціни на продукти харчування за п'ять місяців цього року зросли на 26 відсотків.

Незважаючи на те, що на ринках регіону з'явилися ранні овочі й фрукти, саме на них ціни злетіли найвище: на капусту — утричі, на цибулю — на 71 відсоток, на 39 відсотків подорожчали фрукти.

Приріст цін на хліб становив 22 відсотка. На нещодавній селекторній нараді Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко назвала Одеську область серед регіонів, де склалася напружена ситуація з цінами на хліб. Голова Одеської облдержадміністрації Микола Сердюк вважає, що причиною зростання ціни на хліб є монопольне становище на ринку ВАТ «Одеський коровай», який випускає більш як 50 відсотків хлібобулочних виробів.

Шквал зростання цін торкнувся і житлово-комунального господарства — ціни в цьому секторі підвищилися на 6,4 відсотка, на предмети домашнього вжитку, побутову техніку — на 11 відсотків, послуги транспорту — на 18,5 відсотка.

Станом на 1 червня борги із заробітної плати в області зменшилися на 46 відсотків, а її зростання становило 7 відсотків.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

***

Восени 2004-го ціна кілограма житньо-пшеничного хліба становила на Житомирщині 1,72 гривні, рік потому — 1,63, ще через рік — 1,77 гривні. Пшеничний коштував, відповідно, 2,23, 2,15, 2,27 гривні за кілограм. Різниця в цінах, як бачимо, терпима. Та вже з початку минулого літа «хлібна інфляція» на Житомирщині набрала такого розгону, що покупці просто не встигали запам'ятовувати нові ціни на ті чи ті його сорти — і 2007-й приніс 25 відсотків подорожчання. Січень цього року додав одразу 8 відсотків, і ціни продовжували зростати. За вартістю основного продукту Житомирщина випереджає більшість інших регіонів. А серед низки причин цього голова ОДА Юрій Забела вирізняє таку: в області не залишилося діючих потужних борошномельних підприємств. Тож борошно доводиться завозити з інших регіонів.

Тим часом за рівнем середньомісячної зарплати область тепер посідає 21-ше місце: 1249 гривень проти 1648 в середньому по країні. А частка працівників, які отримують зарплату, нижчу від прожиткового мінімуму, становить майже 19 відсотків.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ:

Ну ніяк не позбудуся відчуття, що саме в липні російський «Газпром» озвучить ціни на природний газ для України! І незалежно від того, матиме вона перехідний період до європейського формату чи його запропонують їй одразу, політикани знову розв'яжуть черговий раунд інформаційної війни. Звідси — моя підозра про стійкі інфляційні очікування як головний подразник зростання споживчих цін. Маємо чимало інших, як-то — вплив високих промислових цін на роздрібні, невідповідність обсягів соціальних перетворень темпам зростання продуктивності праці, безпрецедентний бум споживчого кредитування, безглузді заробітні плати та пенсії для «екстраумовнопомазаних» тощо. Але всьому цьому можна дати раду. Газовій пілюлі від «Газпрому» можна протиставити адмінрегулювання цін упродовж наступних років. Але як своїх переконати не грати проти своїх? Щоб застрахувати бізнес від інфляційних очікувань, коли нібито вручну розподіляють м'ясо з Держрезерву. Коли ціни на газ начебто прив'язують до обсягів споживання?! Зрештою, коли на вибори йдуть не інакше як для боротьби з бідністю, а після перемоги на них воюють з бідними?!

Газовій пілюлі від «Газпрому» можна протиставити адмінрегулювання цін упродовж наступних років

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 05.12.07 р. по справі № Б-31/189-07 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру Фермерського господарства "Надія-Ф" (ЄДРПОУ 22669927, 62421, Харківська обл., Харківський р-н, с. Тернова, вул. Федорівська, 141-А, р/р відсутній.

Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Тищенко Оксана Іванівна (ліц. АБ № 216715 від 09.02.05 р., 61002, м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33).

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) постановою від 10.06.2008 р. по справі № Б-19/47-08 визнав товариство з обмеженою відповідальністю "Мако-комп'ютер" (61166, м. Харків, пр. Леніна, 9; код ЄДРПО України 31285376, р/р 260082930 у ВАТ "Мегабанк", МФО 351629) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Севостьянова Євгена Вікторовича (ліц. серії АВ № 158437 від 30.11.2006 р.; 61003, м. Харків, вул. Тухачевського, 7, кв. 78).

Постановою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі №15/788-б від 14.05.2008 р. Приватне підприємство «Унія» (м. Київ, вул. Урицького, 35-А, код 31861450, р/р 26005100857001 у Київській філії АБ «Приватінвест», МФО 380021) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Постановою від 14.05.2008 р. ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Гусара І. О. (Ліцензія серії АВ №307316 від 06.03.2007 р.), поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 29.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області від 12.06.2008 р. порушено справу №21/151/08 про банкрутство ТОВ «АПП «Інтерсоюз» (71720, Запорізька обл., Токмацький р-н, с. Роботино, вул. Шевченка, 23-А, код ЄДРПОУ 03749508). Розпорядником майна по справі призначено Шестопалова О. В. (ліцензія Мінекономіки АБ №271557 від 11.11.2005 р., м. Запоріжжя, вул. Гаврилова, б. 5, кв. 148).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою від 26.02.2008 р. порушено провадження у справі 43/211 про визнання боржника банкрутом СПД - фізичну особу Михайлюка Ярослава Дмитровича (код 2419718813, м. Київ, вул. Героїв Дніпра, 32 «Б», кв. 15), введено процедуру розпорядження майном та мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 05 червня 2008 року в справі №10/204/06 визнано банкрутом боржника Приватну фірму «Ольма», розташованої за адресою: 56330, с. Іванівка Врадіївського району Миколаївської області, р/р №26008001048001 в МФ АТ «Укрінбанк», МФО 326580, код 23139315.

Ліквідатором призначено Проскуріна Сергія Івановича (54003, м, Миколаїв, а/с 297, ліцензія АБ №176273 від 10.10.2005 р.). Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

До відома громадськості

ВАТ «Українська іноваційно-фінансова компанія»,

04073, Україна, м. Київ, просп. Московський, 6, тел./факс: (044) 495 23 73, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики України заяву про продовження дії ліцензії з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом на території України.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури стосовно: ТОВ «Телегранд» (01030, м. Київ, вул. Чапаєва, 10, код ЄДРПОУ 35135788), постанова від 25.06.2008 р. по справі №24/132-б; ТОВ «Науково-виробнича фірма «Версія» (02098, м. Київ, просп. Павла Тичини, 4, код ЄДРПОУ 21620971), постанова від 25.06.2008 р. по справі №24/135-б, ТОВ «Іноваційні технології «Будпласт» (03091, м. Київ, вул. Лятошинського. 4А/289, код ЄДРПОУ 35077407), постанова від 25.06.2008 р. по справі №24/156-б; ТОВ «Комерційна фірма «Максімус» (01042, м. Київ, пров. Новопечерський, 5, ЄДРПОУ 34691416), постанова від 25.06.2008 р. по справі №24/157-б, ТОВ «Комерційна фірма «Ісіга» (04053, м. Київ, вул. Артема, 21, оф. 406, код ЄДРПОУ 35137036), постанова від 25.06.2008 р. по справі №24/158-б, ТОВ «Центр санаторно-курортного лікування «Супутник» (код ЄДРПОУ 32735330; 01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, буд. 17-б, к. 19), постанова від 25.06.2008 р. по справі №24/159-б.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (03110, м. Київ-110 а/с 151; ліцензія серії АБ №176254 від 12.10.2005 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду міста Києва.

До уваги акціонерів АКБ "Укрсоцбанк" !
Правління АКБ "Укрсоцбанк" повідомляє про скликання Загальних зборів акціонерів АКБ "Укрсоцбанк", які відбудуться 12 серпня 2008 року об 11.00 годині за адресою: м. Житомир, пл. Перемоги, 6, готель "Житомир", конференц-зал

Порядок денний:

1. Затвердження збільшення розміру статутного капіталу Банку, здійсненого шляхом відкритого публічного розміщення акцій.
2. Про внесення змін та доповнень до Статуту АКБ "Укрсоцбанк" шляхом викладення його в новій редакції.

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів Банку буде здійснюватись 12 серпня 2008 року з 9.30 до 10.40 за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасникам Загальних зборів акціонерів Банку необхідно мати паспорт, а також документи, які підтверджують повноваження керівника юридичної особи - акціонера Банку (витяг із статуту та документи, що підтверджують легітимність обрання (призначення) на посаду керівника, завірені печаткою юридичної особи). Уповноваженим особам акціонерів - паспорт та засвідчену згідно з чинним законодавством України довіреність на право представляти на Загальних зборах акціонерів Банку інтереси акціонера, який надав такі права уповноваженій особі. Власники привілейованих акцій не мають права голосу при вирішенні питань порядку денного Загальних зборів акціонерів Банку.

Довідки за телефонами:
в м. Києві (044) 205-45-46, (044) 205-45-48; факс (044) 529-13-07, (044) 205-45-47.

Правління АКБ "Укрсоцбанк"

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 19. 06.2008 р. по справі №21/141/08 приватний підприємець Денисенко Володимир Анатолійович (72005, Запорізька область, смт. Михайлівка, вул. Молодіжна, б. 7, ідентифікаційний код 2691412858) визнаний банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором у справі призначено арбітражного керуючого Персюк С. В., ліцензія АБ №116244; поштова адреса: 69035, м. Запоріжжя, пр. Маяковського, 11, тел./факс: 8 (061) 212-94-84.

Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області організовує аукціон з продажу майна банкрута-Товариства з обмеженою відповідальністю Агрофірми "Бернівська". Для продажу пропонується: Лот 1. Нежитлова будівля конюшні літ. А - 545,10 кв. м. та будівлі літ. Б - 12,00 кв.м., що розташовані за адресою: вул. Головна, буд.1А, в с.Бернове, Кельменецького району Чернівецької області, початкова ціна 7100 грн. з ПДВ. Умови участі та оформлення заявок у відкритих торгах (аукціоні) за телефонами (0372) 584368, 80505228757. Заявки приймаються за адресою м.Чернівці, вул. Головна, 44/24, Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області". Останній день подання заявок 25 липня 2008 року. Аукціон відбудеться 28 липня 2008 року о 10 годині за адресою м.Чернівці, вул. Головна, 44/24, ЧФ ДГУ "Агентство з питань банкрутства".

25.06.2008 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі №24/121-б Товариство з обмеженою відповідальністю "ГР'ЄГА-С" (ЄДРПОУ 34646211; 03126 м. Київ, вул. Качалова, 5-А; р/р 26009259601 в АКБ "Інтеграл") визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Філатова В.В. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

25.06.2008 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі №24/122-б Товариство з обмеженою відповідальністю «НВП «ТРЕК» (ЄДРПОУ 33307024; 03057, м. Київ, вул. Дехтярівська, буд. 31; р/р 26006300436901 в ВАТ «Сведбанк») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Махно М. М. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

25.06.2008 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі №24/120-б Товариство з обмеженою відповідальністю «БРК «ПОЛІССЯ» (ЄДРПОУ 33552348; 03064, м. Київ, вул. Петрівська, буд. 15; р/р 260043004570001 в ВАТ «Сведбанк») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Яворського А. А. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

25.06.2008 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі №24/118-б Товариство з обмеженою відповідальністю «АЛКОТРЕЙД» (ЄДРПОУ 25264094; 03150, м. Київ, вул. Червоноармійська, буд. 47, кв. 13; р/р 260045047 в ВАТ «Райффайзен Банк Аваль») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ТОВ «ІНВЕСТ ОЙЛ 2000» (01042, м. Київ, вул. Патріса Лумумби, 15, ЄДРПОУ 33940151). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

До уваги акціонерів
ЗАТ "Мініметалургійний завод "Істіл (Україна)"

Правління ЗАТ "Мініметалургійний завод "Істіл (Україна)" Повідомляє, що позачергові загальні збори акціонерів, відбудуться 15 серпня 2008 року о 8-30 за адресою: Україна, 83062, м. Донецьк, вул.І.Ткаченко, 122, зал нарад.

З документами, пов'язаними з порядком денним, акціонери можуть ознайомитися, звернувшись письмово за юридичною адресою ЗАТ "Мініметалургійний завод "Істіл (Україна)".

Реєстрація учасників зборів проводиться
15 серпня 2008 р. з 8.00 до 8-30 години.

Порядок денний:

1. Про зміну складу акціонерів ЗАТ "Мініметалургійний завод "Істіл (Україна)".
2. Про обрання представників акціонерів.
3. Про ліквідацію представництва ЗАТ "Мініметалургійний завод "Істіл (Україна)" у м. Києві.
4. Про призначення ліквідаційної комісії представництва ЗАТ "Мініметалургійний завод "Істіл (Україна)" у м. Києві.
5. Затвердження нової редакції Статуту ЗАТ "Мініметалургійний завод "Істіл (Україна)".
6. Внесення змін до договору іпотеки від 09.04.2008 р. між ЗАТ "Мініметалургійний завод "Істіл (Україна)" і ВАТ "Альфа-Банк" (РФ).
7. Про відкликання та обрання члена правління ЗАТ "Мініметалургійний завод "Істіл (Україна)".
8. Про відкликання та обрання членів наглядової ради.
9. Про відкликання та обрання членів ревізійної комісії.

Для реєстрації учасникам загальних зборів акціонерів необхідно мати при собі виписку з реєстру акціонерів і документ, що засвідчує особу.

Уповноваженим представникам акціонерів необхідно при реєстрації пред'явити довіреність, оформлену в установленому порядку, і документ, що засвідчує особу.

Довідки за телефоном (062) 385 - 04 - 40

Правління ЗАТ "Мініметалургійний завод "Істіл (Україна)"

ДО ВІДОМА ГРОМАДСЬКОСТІ

ВАТ «Первухінський цукровий завод»

розташоване за адресою: Харківська область, Богодухівський район, смт. Гути, вул. Леніна, 29, тел./факс: 8 (05758) 3-21-37, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про продовження дії ліцензії з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності.

Постановою Господарського суду Черкаської області від 06 травня 2008 року по справі 14/1913 Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю агрофірма «Славутич» (Черкаська область, Драбівський район, с. Безпальче, код 03567546) визнано банкрутом, ліквідатором призначено Драбівський районний центр зайнятості (19800, вул. Леніна, 40-а, смт. Драбів, Черкаська область, код 21368365).

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 10.06.2008 р. у справі №23/188-б ТОВ «ФОРБС» (04053, м. Київ, вул. Артема, буд. 37-41, код ЄДРПОУ 35134590) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «Мажорель» (02232, м. Київ, проспект Маяковського, буд. 93-А). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 09.06.2008 р. у справі №23/183-б ТОВ «ЛАТУР» (02217, м. Київ, вул. Закревського, буд. 29-Б, код ЄДРПОУ 35139761) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «Спецкомерц Груп» (01025, м. Київ, вул. Володимирська, 7, оф. 1). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ДТГО "Південно-Західна залізниця" інформує

про введення з 01.07.2008 року нових роздрібних тарифів на електроенергію згідно Постанови НКРЕ України від 20.06.2008р. № 762 з врахуванням граничних рівнів тарифів при поступовому переході до формування єдиних роздрібних тарифів, без урахування податку на додану вартість.

Роздрібні тарифи для категорій споживачів на території розташування ДТГО "Південно-Західна залізниця", крім населення, населених пунктів, з напругою живлення становлять:

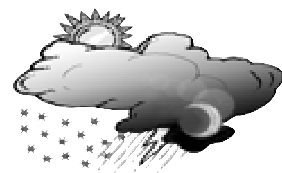
Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год		Групи споживачів	Тариф грн. за 1 МВт/год	
	1 клас	2 клас		1 клас	2 клас
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю 750 кВа і більше	370,70	491,00	Електрифікований залізничний транспорт	370,70	491,00
Промислові та прирівняні до них споживачі з приєднаною потужністю до 750 кВа	370,70	491,00	Непромислові споживачі	370,70	491,00
			Виробничі с\г споживачі	370,70	491,00

Для визначення рівня ставок тарифів, диференційованих за періодами часу, встановлюються такі тарифні коефіцієнти:
3-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 19.07.05р. №529 нічний період – 0,25; напівпіковий період - 1,02; піковий період – 1,80.
2-х зонний тариф – Постанова НКРЕ від 19.07.05р. №529 нічний період – 0,35; денний-1,8.

Роздрібні тарифи розраховані згідно з умовами та правилами здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом на підставі таких даних:		
Прогнозована оптова ринкова ціна на розрахунковий період, грн./Мвтгод	346,00	Постанова НКРЕ № 696 від 18.06.08
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (1 клас напруги 35-110 кВ) %	2,28	Постанова НКРЕ № 524 від 17.04.08
Коефіцієнт нормативних технологічних втрат (2 клас напруги 0,4-10 кВ) %	10,82	Постанова НКРЕ № 524 від 17.04.08
Тариф на передачу електроенергії (1 клас напруги 35-110 кВ) грн./МВтгод	9,21	Постанова НКРЕ № 742 від 19.06.08
Тариф на передачу електроенергії (2 клас напруги 0,4-10 кВ) грн./МВтгод	107,25	Постанова НКРЕ № 742 від 19.06.08
Тариф на постачання 1 група (грн./МВтгод)	4,83	Постанова НКРЕ № 742 від 19.06.08
Тариф на постачання 2 група (грн./МВтгод)	24,15	Постанова НКРЕ № 742 від 19.06.08

ПАРАД ПОРАД

№ 121 (4371) П'ЯТНИЦЯ, 27 ЧЕРВНЯ 2008

28 червня переважно без опадів, лише вдень у прикарпатських областях місцями пройдуть короткочасні дощі, грози. Температура вночі 12—18°, вдень 24—29°; у південній частині вночі 15—21°, вдень 27—32°. У Києві без опадів. Температура вночі 12—17°, вдень 24—29°.

ЦЬОГО ДНЯ, 27 ЧЕРВНЯ

❑ **1663.** У Ніжині розпочалась так звана Чорна рада, на якій гетьманом Лівобережної України було обрано І. Брюховецького. ❑ **1838.** Народився Петер Пауль Маузер, німецький інженер-зброяр. Разом із братом Вільгельмом 1896 року розробив гвинтівку та пістолет особливої конструкції. ❑ **1863.** Страчено Зигмунта Сераковського, керівника польського повстання в Росії 1863-64 рр. ❑ **1905.** Розпочалось повстання на броненосці "Потьомкін". Цього ж дня загинув один з його організаторів матрос Григорій Вакуленчук. ❑ **1964.** У Вашингтоні відкрито пам'ятник Тарасові Шевченку. ❑ **1968.** В СРСР прийнято новий закон про сім'ю, яким скасовувалось поняття "незаконнонароджений".

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Щоб швидко заснути — тренуй вуха

Рекомендації для боротьби з безсонням у принципі відомі: прогулянка перед сном, провітрювання спальні, заспокійливі трави, теплий душ тощо. Але, як вважають фахівці, якщо природна функція сну порушена, її можна активізувати власними руками.

Спочатку треба попрацювати з вухами, оскільки на них розташовано безліч біологічно активних точок. Ляжте на ліжко або відкиньтеся на спинку крісла. Долоні прикладіть до вух на 3—5 хвилин, тим самим прогріваючи вушні раковини. Потім пучкою неквапливо і ретельно промасажуйте краї вушних раковин, починаючи з мочок.

Знову притисніть долоні до вух. Грунтовно масажуйте за годинниковою стрілкою і проти. Деякий час вуха будуть горіти — це означає, що ви налагодили «пульт управління» енергетичною системою свого організму, який самостійно увімкне функцію сну. Якщо все одно не спиться або непокоять неприємні думки, треба покласти голову на низьку подушку або просто на постіль. Руки зімкніть над головою в кільце, щоб долоня одної щільно обхоплювала лікоть другої. Через 20—30 хвилин опустіть руки вздовж тіла і нещільно стисніть кулачки. Уявіть, що в них згоряє все погане, що турбує вас. Полежте так, не рухаючись, — і сон прийде. Перед самим засинанням постарайтеся відчути все своє тіло. У думках чітко і ясно дайте йому команду відновлення. Потім дуже повільно, глибоко вдихніть, затримайте дихання і — на добраніч!

Якщо нічого не допомагає і заснути не вдається, значить, організмові не вистачає кисню, необхідного для нормальної роботи всіх органів, у тому числі перетравлювання вечері. У такому разі треба зосередитися на диханні. Ланцюжок такий: вдих—затримка дихання—довільний видих—знову вдих. У кров надійде більше кисню, ви добре відпочинете і вранці прокинетеся бадьорим.

За інформацією Укрінформу.

Чим утамувати спрагу

КОРИСНО ЗНАТИ

Спекотлива погода несе з собою свої проблеми, одна з яких – чого і скільки треба пити в спеку?

Взагалі, наше тіло виділяє тепло безперервно, і коли його температура перевищує певний поріг, вмикаються механізми, що оберігають від перегріву, і ми починаємо пітніти. Рідина, що виділяється потовими залозами, складається в основному з води, деякої кількості органічних сполук та мінеральних солей. Тому, якщо ми довго перебуваємо на сонці, потрібно пити якомога більше рідини, щоб поповнити її нестачу в організмі.

Більшість із нас випиває всього лише третину від необхідної кількості води. Мінімум, необхідний для підтримки нормального водного балансу в організмі, становить 1,5 літра при середній температурі повітря 21 градус, 1,9 літра - при температурі 26 градусів і 3 літра - при температурі 32 градуси. У ці літри входять вода, соки, супи, «прихована» рідина фруктів та овочів. Вода не тільки потрапляє в наш організм ззовні, а й утворюється при травленні. 100 г жирів, наприклад, дають при окисленні 107 г води, 100 г вуглеводів або білків - відповідно 35 і 41 г.

У принципі питний режим визначається віком, станом здоров'я, харчуванням, умовами роботи, температурою навколишнього середовища. Наприклад, при роботі в гарячих цехах з потом може виділятися до 4 л води на годину, так що поповнювати втрату треба відповідною кількістю рідини. Навіть без важкої роботи у людини витрата води досить велика: з сечею виділяється близько 1,5 л, при випаровуванні через шкіру до 1 л й більше, близько 300 мл - з диханням. Однак примушувати себе пити, коли не хочеться, не варто: зайва кількість води підвищує навантаження на всі органи, особливо на нирки та серце. До того ж чим більше ви п'єте, тим сильніше потовиділення. Солі, що вимиваються з потом, порушують звичний вміст в організмі мікроелементів, що може призвести до слабкості, запаморочень, прискореного серцебиття. Обмежити себе в прийомі рідини необхідно при вагітності, гіпертонії, серцевій недостатності, порушеннях функції нирок.

Тепер про те, що медики рекомендують пити, а що ні, хоч би як жарко вам було.

Занадто охолоджені рідини дефіциту вологи не поповнять. Вони довше затримуються в шлунку, і мінеральні солі, що містяться в них, довго не надходять в клітини організму. До того ж холодні рідини збуджують потові залози. Найкраще пити рідину кімнатної температури.

Гарячий зелений чай без цукру найкраще вгамовує спрагу. Можна замінити його м'ятним напоєм, негазованою мінеральною водою, чорним чаєм, квасом, домашніми компотами з сухофруктів або морсами. Хороші натуральні несолодкі соки (яблучний, апельсиновий, грейпфрутовий). Лимонний сік, розведений водою в пропорції 1:10, відновлює електролітичний баланс нашого організму й споповільнює надмірне потовиділення. Його можна пити замість мінеральної води по 2,5 л на день і він, завдяки вітаміну С, ослабить такі наслідки спеки, як утома, головний біль, млявість.

Від солодкої газованої води у спеку доведеться відмовитися. Вона спрагу не вгамує, оскільки містить цукор. Це значить, що ви вип'єте її літр або два, отримавши таким чином купу непотрібних калорій, які потім відкладуться в зайвий жирок. Не треба захоплюватися напоями, що містять кофеїн, — він, так само, як і алкоголь, прискорює зневоднення. Єдине, що можна собі дозволити з алкогольних напоїв, — сухе біле або червоне вино, розбавлене водою в пропорції 1:3 з кубиком льоду. І, нарешті, якщо ви не можете жити без пива, то бажано пити тільки світле і не міцніше за 4,5 градуса.

Якщо з якихось причин, пов'язаних з хронічними захворюваннями, ви повинні обмежувати надходження рідини в організм, добре завжди мати під рукою спрей із звичайною водою і час від часу полоскати рота, бризкати на ліктьові згини, коліна, зап'ястки.

Підготувала Ніна ГУЖВА.

Фото Ольги СТАНАЧИЧ.

Красуня шефлера

КЛУМБА НА ПІДВІКОННІ

Недавно колега подарувала мені відросток шефлери. Я так давно задивлялася на цю рослину! Порадьте, будь ласка, як за нею доглядати?

Світлана ДОРОШЕНКО.

Київ.

«Дерево-парасольку» (так у народі за форму листя називають шефлеру) завезли до нас із Австралії та Нової Зеландії. Молода шефлера — гарний кущ, а доросла — дерево висотою 1,5—2,5 м. Цікаво, що зрізана гілочка запахом нагадує ялинку. Стовбур у шефлери один, з віком він оголюється, крона залишається тільки на верхівці стовбура. Якщо обрізати гілки і листя, це дещо псує красу рослини. Тому для одержання ефекту кущуватості саджають кілька рослин в одну посудину.

Доглядати за шефлерою досить легко, хоч ця рослина і вважається примхливою. Практично єдине утруднення може виникнути на самому початку вашого з нею життя: якщо вам подарували відросток, то його важко буде вкорінити (краще, звісно, купувати готову рослину). Але нема нічого неможливого. Посадіть відросток у землю і накрийте банкою або плівкою. Молоду шефлеру можна також поставити в банку з водою. Але тут її шанси пустити коріння — 50 на 50. Деякі квітникарі-аматори стверджують, що саме так вони вирощують молодняк. В інших же нічого не виходить: рослина може простояти у воді два-три місяці — і нічого... Тому, Світлано, спробуйте все-таки перший варіант.

Шефлера — теплолюбна рослина. Зиму найкраще переживає при 15 градусах (припустимий мінімум — 10—12). Любить сонце, але від палючих променів її слід оберігати. Потребує постійного поливання та обприскування (взимку це можна робити рідше), воду з піддона треба обов'язково зливати. Пересаджують шефлеру раз на два роки навесні, збільшуючи висоту і ширину вазона на 5—10 см. Підживлюють раз на два тижні в період вегетації.

Розмножується черешками до 10 см навесні при температурі 21—24 градуси С й насінням при температурі 20 градусів С.

Грунт — суміш із листяної та дернової землі, перегною, торфу, піску (1:1:1:1:1).

Можливі проблеми: попелиця, червоний павутинний кліщик, кореневий жук; обпадання листя від перезволоження чи температурних коливань.

І на закінчення. Світлано, не забудьте наступної весни поділитися відростком з подругою. Зрізавши верхівку, ви дасте вашому дереву можливість трохи «розшириться»: воно випустить дві—три гілки і стане ряснішим.

Радила Наталя МАНДРИК.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ГОСПОДИНІ В ЗАПИСНИК

Шафран зафарбує страву

● Хрін легше буде натерти на тертці, якщо на ніч залишити його в холодній воді.

● Чабер садовий найкраще додавати під час варіння. Добре поєднується зі стравами з бобів, капусти і картоплі, а також при консервуванні огірків.

● Листя васильків (рос. назва — базилик) кладуть в останній момент.

● Корінь петрушки і селеру можна зберегти свіжими не менше 4 місяців, якщо пересипати їх сухим піском, загорнути в поліетиленовий пакет і покласти в темне прохолодне місце.

● Не забувайте, що шафран і зелень васильків зафарбують страву в яскраві кольори.

Ягоди без живності

Щоб видалити **личинки малинового жука**, ягоди треба на 15—20 хвилин залити двопроцентним розчином кухонної солі. Личинки спливуть на поверхню. Після цього ягоди слід сполоснути чистою водою.

Щоб у борошні не заводилися **жучки**, треба покласти в мішечок, де воно зберігатиметься, кілька зубчиків часнику, не очищуючи лушпиння. Борошно треба періодично просівати і пересипати в чистий мішечок.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

Наступний номер «Голосу України» вийде 2 липня ц.р.

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1611

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

